
Sporočila

Slovenska
minoritska
provinca
svetega Jožefa

3 Uvodnik

4 Iz provincialata

11 Iz našega Reda

21 Iz naših samostanov

34 Iz naših misijonov

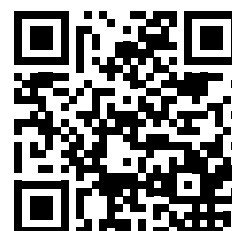
38 Odmevi

Sporočila - glasilo slovenskih minoritov
leto XLIX

Izdaja: Slovenska minoritska provinca sv. Jožefa,
Minoritski trg 1, 2250 Ptuj, Slovenija,
e-pošta: minoriti@rkc.si, <http://minoriti.rkc.si>

Urednik: p. Danilo Holc, prov. tajnik
Prelom in priprava za tisk: p. mag. Tomaž Majcen
Odgovarja: p. Slavko Stermšek, prov. vikar

Ovitek: Julija Zornik
Tisk: Tiskarna Povše

UVODNIK

Spoštovani bratje!

Prvič v zgodovini Slovenske minoritske province sv. Jožefa (1972) se je zgodilo, da smo predčasno »izgubili« provincialnega ministra. Da ne bo zmede, naj takoj povem. Ni izgubljen, ampak je bil v času svojega rednega mandata (poslanstva) izvoljen v višjo službo. Po posvečenju v nadškofa in metropolita p. Dominiqua Josepha Mathieuja, ki je bil prej generalni definitor in asistent minoritskega reda za področje CEF-a, je generalni minister p. Carlos Alberto Trovarelli s svojim generalnim definitorijem izvolil na mesto prejšnjega generalnega asistenta prav našega sobrata dr. p. Igorja Salmiča, ki je v tem času kot provincialni minister vodil naše bratstvo. P. Igor Salmič je sprejel to odgovorno službo. V tem primeru preide služba vodenja province na prov. vikarja. Če bi se ta zamenjava zgodila v prvih dveh letih provincialove službe, bi imeli provincialni kapitelj. Do našega rednega provincialnega kapitlja pa je manj kot eno leto, zato prevzame službo vodenja province njegov namestnik (prov. vikar) in v tej službi sem se znašel jaz, p. Slavko Stermšek.

Takoj po tej zamenjavi sem uvidel, da bi bilo sedaj za nekaj časa, do rednega prov. kapitlja, prezahtevno iskati zamenjavo za moje dosedanje zadolžitve. Tako opravljam vsa dela kot prej, s tem da kot provincialni vikar opravljam še dolžnosti prov. ministra. Moje delo bo skupaj s prov. defini-

torijem in tajništvom v prvi vrsti pripraviti vse potrebno za izvedbo rednega volilnega kapitlja, ki je s strani gen. ministra že določen: obhajali ga bomo 7. februarja 2022 in naslednje dni. Tudi druge redne zadeve ne bodo opuščene ali zanemarjene.

Ob tej priložnosti se želim v svojem in tudi vašem imenu zahvaliti nekdanjemu prov. ministru p. Igorju Salmiču za vse opravljeno delo v naši provinci. Kot njegov ožji sodelavec pri vodenju province sem bil o vseh zadevah redno seznanjen. Občutil sem, kako je znal s svojo očetovsko roko vse pravilno urejati. Ni šlo brez težav, vendar se more z Božjo pomočjo vse pravilno urediti. Zelo me je nagovorila njegova zaključna misel v uvodniku Sporočil (št. 2/2021). Ta mi bo dobro služila v tem času mojega delovanja pri vodenju province. Zapisal je: »Izjemno sem vesel, da sem – skupaj z vikarjem province – imel možnost opraviti kano nično vizitacijo po naših samostanih in sem tako lahko bolje spoznal utrip duhovnega, bratskega in apostolskega življenja. Vsem bratom se zahvaljujem za gostoljubje, za domačnost ter za iskrene pogovore. V provinci je navzočih veliko lepih stvari, ki pa večkrat ostanejo skrite. Zelo všeč mi je bila misel enega brata, ki je dejal nekako takole: 'Pri vizitaciji ne bi smel biti poudarek na ugotavljanju realnega stanja, temveč mora biti tudi označena smer za prihodnost.' Zelo se strinjam, da analiza ali diagnoza še ne prinašata rešitve, včasih lahko celo zavirata napredek, če se preveč osredotočamo na težave. Sveti Duh nas vabi, da naš pogled z zaupanjem usmerimo v prihodnost, da ne bi obstali v preteklosti.«

Z vsem tem se popolnoma strinjam in želim vsemu bratstvu, da bi korajžno stopali naprej tudi v trenutkih težav in vsakokratnih slabosti in da ne bi nikoli obupali.

Mir in dobro!

p. Slavko Stermšek,
prov. vikar

IZ PROVINCIALATA

Pridiga izmirskega nadškofa p. Martina Kmetca na posvečenju p. Klemna Slapšaka (Ptujska Gora, 1. julij 2021)

Dragi brat Klemen, spoštovani starši p. Klemna, spoštovani gospod škof, spoštovani provincial p. Igor, dragi sobratje v duhovniški službi, bratje minoriti, dragi bratje in sestre!

Danes smo se zbrali ob duhovniškem posvečenju brata Klemna. To je čudovita priložnost, da molimo ob dogodku zakramenta, ki je dar Božje milosti novoposvečenemu duhovniku. Zakrament krsta nas vse vcepi v Kristusa, našega odrešenika, in nas napravi deležne njegove smrti in vstajenja. Kristus je edini duhovnik, edini posrednik, edini posvečevalec; naše skupno duhovništvo pa je soudeležba pri njegovi krvi, pri njegovi daritvi na križu.

Zakrament duhovništva, ki ga prejme nekdo, je ravno tako soudeležba pri duhovništvu Kristusa, vendar je ta soudeležba drugačna in pomeni biti služabnik in delivec svetih skrivnosti. Pomeni biti oskrbnik Božje milosti, da bi tako vsa Cerkev postajala vse bolj zakrament odrešenja, ki ga posamezni zakramenti označujejo in uresničujejo. Brat Klemen bo po volji Cerkve postal oskrbnik božjih skrivnosti! Služabnik zakramentov.

To je velika odgovornost, ki jo je treba opravljati z vsem srcem, z vso dušo in vsem mišljenjem; skratka s strastno ljubeznijo do Boga. Kajti on je

tisti, ki nekoga pokliče v duhovniško službo. Slišali smo berilo iz preroka Izaija, in sicer je prerok svoj poklic doživel kot očiščenje ustnic z žarečim ogljem. To je močna prisposodba očiščenja in odpuščanja. Danes bo Bog sam položil svoje roke na glavo izbranega kandidata; te roke bodo ostale na njegovi glavi za vselej. To je obljuba, da ne bo nikdar sam in da ga Bog ne bo nikoli zapustil.

Duhovništvo pa ni le poklic, poklicanost za druge; je najprej in predvsem odnos do Kristusa. Duhovništvo pomeni posredovati Kristusa, ki ga more duhovnik posredovati le, če živi v odnosu do njega. Samo iz tega odnosa je mogoče živeti to, kar je Kristus kot duhovnik dal za zgled svojim naslednikom: umivanje nog. Torej služenje, služenje in samo služenje. Duhovništvo ni v prvi vrsti čast, ampak je poklic služenja Božjemu ljudstvu. Služiti tako kot Kristus pa je mogoče le, če ga sprejmemo v svoje življenje kot edini smisel, edino pot in edino vsebino. To je še posebej pomembno vedeti v današnjem času, ko je duh sveta oziroma duh antikrista v odnosu do Cerkve in njene svetosti morda najbolj napadalen in najbolj zakrit; volk v ovčjem oblačilu.

Sv. Pavel v pismu Filipljanom pravi, da ima vse za izgubo zaradi vzvišenosti spoznanja Jezusa Kristusa. Takole pravi: "Zaradi njega sem zavrgel vse in imam vse za smeti, da bi bil Kristus moj dobiček." Istočasno pa sv. Pavel pravi, da se trudi, da bi mu postajal podoben v njegovi smrti, trudi se, da bi osvojil njegovo skrivnost, zato ker je njega samega osvojil Kristus. Vsaka maša, vsaka evharistična žrtev, ki jo duhovnik daruje, bi morala biti dejanje, s katerim se prepušamo, da nas Kristus osvoji, da nas prevzame in nas naredi močne, da nas naredi po svoji podobi. Le po njegovi milosti moremo biti zvesti do konca kakor toliko mučencev v zgodovini.

Duhovnik je poslan, da oznanja evangelij. Vsebi na evangelija je oznanilo odrešenja, ki nam je podarjeno v smrti in vstajenju Jezusa Kristusa. Evangelij je oznanilo veselja. Oznanilo radosti. Zato je vsebina evangelija naše upanje. Oznanjati evangelij

pomeni prinašati upanje. Upanje za tiste, ki besedo sprejmejo, upanje za Cerkev in njeno obnovo. Nova maša brata Klemna pomeni upanje za minoirski red, upanje za vse tiste, h katerim je poslan. Ko pride Jezus v Nazaret, kraj svojega otroštva, in gre v sinagogo, prebere besede iz preroka Izaija, ki smo jih slišali v evangeliju: "Duh Gospodov je nad menoj, ker me je mazilil, da prinesem blagovest ubogim. Poslal me je, da oznamim jetnikom prostost in slepim vid, da pustim zatirane na prostost ..." Sprejeti oznanilo evangelija pomeni prostost, spoznanje in svobodo srca.

Zakrament duhovniškega posvečenja se zgodi v moči Svetega Duha. Prosimo Boga, da bi bil novi duhovnik vedno odprt delovanju Svetega Duha. Da bi imel vedno živ občutek za dobro in čut za pravilno. Prosimo Boga, da bi vedno imel srce odprto za Božji navdih in da bi Sveti Duh uravnaval njegove misli, besede in dejanja. Molimo danes, da bi bil Sveti Duh luč njegovega srca, njegovega uma, tista moč, s katero bo oznanjal Božje kraljestvo. Pridiganje pomeni trdo delo, tlako premišljevanja in žrtev. Pridiganje je soočanje z Božjo besedo, ki jo duhovnik nosi v svojem srcu kot zaklad, kot luč, ki sveti na skrivnem kraju, dokler ne zasije danica, kot pravi sv. Peter v svojem pismu.

Dragi brat Klemen, naj s tvojim posvečenjem zasije danica Besede v tvojem srcu, da bi bil pošten

pridigar in dober delavec v Božjem vinogradu. Kajti ... žetev je velika, delavcev pa malo. Iz srca ti želim vse dobro na tvoji duhovniški poti. Naj te varujejo njegovi angeli, naj zate prosi Ptujskogorska Mati Božja, h kateri se danes še posebej zatekamo za priprošnjo in pomoč.

Pridiga g. Jožeta Hrastnika na novi maši njegovega nečaka p. Klemna Slapšaka (Laško, 4. julij 2021)

»*Moj Gospod in moj Bog!*« To so Tomaževe besede, ko se je zrušil pred vstalim Kristusom. Klemen, izbral si si jih za moto svojega duhovniškega življenja. Izredno močan vzklík prema-ganega apostola Tomaža, ki je sicer »zavetnik« vseh dvomljivcev vseh časov. Težko bi našel bolj primeren vzklík pri tistem pokleku pred največjo skrivnostjo evharistije, ko bo Kristus, skrit v podobu kruha in vina, prihajal v tvoje življenje in življenje ljudi, za katere boš postavljen. Na oltarju se konča tudi vse-mogočnost Troedinega Boga. Več kot samega sebe tudi Bog ne more podariti. Vstalega Gospoda se boš dotikal. Pri vsaki sveti maši. Še več, zaužival pri vsaki sveti maši ... Že Stara zaveza nam na mnogih mestih govori, »da je nemogoče videti Boga in ostati živ«. Ali ni to tudi največje čudenje pri Mojzesu? Ostal je živ, potem ko je govoril z Gospodom v podobi gorečega grma.

Ne boj se. Če je bil Ezekiel postavljen pred uporne ljudi svojega rodu, tudi tebi ne bo prizan-eseno. Pomemben je zaključek današnjega prvega berila: »Naj poslušajo ali ne – kajti uporna hiša so – vendar naj spoznajo, da je bil prerok med njimi.« (Ezk 2,5) Da, pomembna je sled Božjega kraljestva, ki jo oznanjevalec pušča v dušah ljudi. Mnogokrat je to samo upor in svojeglavost človeka. In vendar je to nemalokrat dovolj, da se za nekim vogalom življenja sreča z vstalim Gospo-

dom Jezusom Kristusom.

Sodobni človek Zahoda trpi strašno lakoto in žejo po živem Bogu – Kristusu. Le tako si lahko razlagamo tako velik upor proti Bogu Jezusu Kristusu. Če ga Bog ne bi vznemirjal, bi zamahnil z roko in mirno živel brez Njega.

Usodno vprašanje za vsakega od nas duhovnikov je prav ta prosojnost za Jezusa Kristusa. Bodo ljudje skozi mene in ob meni začutili Kristusa samega ali ne? Samo to je naše usodno poslanstvo. Biti »alter Christus« – drugi Kristus.

Kakor je srhljiva in nedoumljiva skrivnost, da je možu in ženi dal oblast ter možnost spočetja in rojstva novega človeka, ki je ustvarjen po Božji podobi, je enako srhljiva in nedoumljiva tudi skrivnost evharistije. »To delajte v moj spomin.« Kristus se pri vsaki sveti maši daje v roke samemu človeku – duhovniku.

Melkizedek je veliki duhovnik stare zaveze. Toda

biti duhovnik v Kristusovem redu ... To pa pomeni še nekaj povsem drugega. Če je v stari zavezi duhovnik daroval žgalne in kadilne daritve – kropil ljudi z jagnjetovo krvjo – gre pri Kristusovi daritvi za povsem drugo dimenzijo. Na veliki petek ob treh popoldne je tekla kri novozaveznega Jagnjeta, ki je Kristus sam. Kristus je tako postal duhovnik – oltar in Jagne ob enem.

Če nočem biti samo serviser, potem me mora evharistija použivati vase, kakor se je Kristus dal svobodno použiti v skrivnosti velikega četrtega, velikega petka, velike sobote in velikonočne nedelje. Na oltarju se vedno znova ponavlja skrivnost velikonočnega tridnevja in velikonočne nedelje. Samo tako bo moje deleženje v Kristusu rodovitno za mene samega in za ljudi.

Klemen, Kristusova obljuba, da ostaja z nami do konca časov, je s posvečenjem postala tvoj osnovni imperativ. Po nas – še posebej duhovnikov pri sveti evharistiji – ostaja med nami in v nas. »Kar ste storili kateremu mojih najmanjših bratov in sester, ste meni storili,« slišimo Kristusa pri Mateju. (Mt 25)

Druga, tako osrečujoča prisotnost Kristusa je v zakramentu sprave.

V spovednici se dogajajo božji čudeži, ki presegajo vsako psihoanalizo in psihiatrijo. »Odpuščeni so ti grehi, pojdi v miru.« To je novo rojstvo! Če bi sodobni človek malo bolj »računal« na Kristusa, ne pa malikoval samo znanosti, bi bilo manj raka, manj psihiatričnih bolnikov, več veselja do življenja. Ko boš v spovednici, naj te vedno spremljajo prilike o usmiljenem Samarijanu, o izgubljenem sinu, o grešnici, ki naj bi jo kamnali, pa jo Kristus reši iz vezi greha z odpuščanjem.

Odpuščanje ostaja najmočnejše zunanje znamenje bivanja Boga med ljudmi in v posamezniku ... Kristusova novost je tako osrečujoča, da nas pelje preko skrivnosti svete maše v srečo vstajenja in večnega življenja.

Dobro je, da se zavedamo, da je zelo veliko ljudi, ki sicer redno prihajajo k nedeljski sveti maši,

pa ne verujejo v Kristusovo, kaj šele v lastno vstajenje in večno življenje. Tem ljudem boš skušal nakazati, da se v največjem čudežu že »giblamo, živimo in smo«. Stvarjenje in naše življenje sta vendar enako velik in veličasten čudež – če ne še večji – kakor vstajenje in večno življenje.

Ali ni moje bivanje najmočnejši dokaz, da je življenje močnejše od smrti in ničesa? Jaz sem samemu sebi – v Kristusu – največji čudež in skrivnost. Ne iščimo čudežev izven svojega lastnega življenja in poslanstva. Kako smešno je, ko v raznih ciklotronih iščejo tako imenovani božji delec. Jaz pa kličem vsemu svetu: Pokažite mi samo en atom v celem vesolju, ki ni božji delec – božje delo. Znanstveniki iščejo formulo vsega ... pa se nam že vsaj 3000 let ta formula smeji iz prvega stavka Svetega pisma: »V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo.« (1 Mz 1,1)

Klemen, naj bo ta trenutek še tako veličasten

in nadvse svet ... In vendar te/nas nihče ne bi pogrešal, če se ne bi rodil/rodili. Kristus ni neka kozmična sila, podobna streli ali polarnemu siju. Ni nek ustvarjalni princip, ki se lahko inkarnira v vsakem trenutku, na vsakem koncu zemlje. To je zabloda 'new agea'. On je: »To delajte v moj spomin ... jaz ostajam z vami vse dni do konca časov.« Resnični Emanuel je – Bog z nami.

Že narava našega spomina je božanska. Želje in spomine združuje v »sedaj in tukaj«. Kristus je enako navzoč v tabernaklju Petrove cerkve v Rimu kakor tukaj v laški cerkvi ali v kakšni najbolj osamljeni cerkvi na svetu. Po tebi bo ostajal med nami in v nas.

Rojevati ljudi za večno življenje je še večja »slast, ko daje mleko mati, samo dati – dati – dati.« (A. Gradnik) To moraš okušati v svojem duhovniškem življenju, da te ne bo kdaj zvil pogled na srečno mlado družino, ko boš zakrvel v srcu in duši. Če Kristus ni imel, »kamor bi glavo naslonil«, kdo smo mi duhovniki, da bi jo odnesli skozi življenje po nižji ceni?

Kristus ne potrebuje naše popolnosti in brezgrešnosti. Nisi duhovnik, ker bi bil boljši kot katehikoli tvojih prijateljev, sorodnikov, ki jih nimaš malo, sodelavec iz podjetja, kjer si delal šest let. Jezus potrebuje samo našo razpoložljivost. Tukaj sem – pošlji mene. Ta predanost najbolj razveseli Troedinega Boga; da boš znal resnično jokati z jokajočimi, se veseliti z veselimi, deliti z njimi svoj čas ... Ljudje v tvoji bližini naj dobijo iskren občutek, da si tam ves za njih – da so v tistem trenutku samo oni in Kristus. Med teboj in njimi naj bo vedno dovolj prostora za Kristusa.

»Veš, da bi rad kazal ljudem tvojo pot ... a tudi jaz tavam okrog sam in te iščem, o moj Bog,« je zapisano. Ko bodo prišla obdobja suše in občutek, da je vse, kar počneš, nesmiselno, ko ne bo nobenih vidnih rezultatov tvojega delovanja, ko ti bodo podtikali slabe namene in obrekovanja, takrat kriči v tišini duše in srca svoje novomašno geslo »Moj Gospod in moj Bog«. Se pripravljaj

za nenehno plavanje proti toku duha sveta? Kristus nam ne ponuja limonade življenja. Treba je vzeti vsak dan svoj križ – in iti za Njim. Toda: »Dovolj je dnevu njegova lastna teža ... Prosite najprej Božjega kraljestva in vse drugo vam bo navrženo.«

Ti si duhovnik v Kristusovem redu. Izgorevati moraš kakor sveča, ki oddaja v okolje svetlobo in toploto. Cena goreče sveče je umiranje na obroke. Sem pripravljen biti sveča?

Moj Bog in moj Gospod naj te prekvasi na vseh tvojih poteh. Bog ti je poklonil sončen značaj. Tudi z njegovo pomočjo prinašaj luč upanja in veselja do življenja v naš ostareli in utrujeni narod.

Sem mislil, da sem sam
na sredi teh valov,
na sredi teh vetrov,
in nisem vedel, kam.

In vendar, Ti si bil,
mogočni moj Gospod,
z menoj prav povsod,
kjer jaz sem boje bil.

Podal si mi roko,
me dvignil iz nizkosti,
pokazal pot h kreposti,
pokazal pot v nebo. (Lojze Grozde)

Na koncu ti želim, da bi lahko ob odhodu s tega sveta s sv. Pavlom zavzdihnil: »Preljubi, jaz se že darujem in čas moje razveze je blizu. Dober boj sem dobojeval, tek dokončal, vero ohranil. Odslaj mi je pripravljena krona pravice, ki mi jo je dal oni dan Gospod, pravični sodnik; pa ne le meni, ampak tudi vsem, ki v ljubezni pričakujejo njegov prihod.« (2 Tim 4,6–8) Amen!

XXXIII. seja prov. definitorija

V minoritskem samostanu sv. Petra in Pavla na Ptujju je 30. junija 2021 potekala XXXIII. seja prov. definitorija.

1. Uvodna molitev

P. Toni Brinjovc je uvodno molitev oblikoval kot prošnjo k Sv. Duhu, ki naj nas z Bogom in med seboj povezuje v bratstvu, in dodal še molitev Oče naš ter Pod tvoje varstvo ...

2. Branje in potrditev zapisnika prejšnje seje

Zapisnik je bil potrjen.

3. Srečanje s samostansko skupnostjo sv. Petra in Pavla

Po uvodnem pozdravu prov. ministra je gvardijan ter župnik sodelavec p. Milan Kos obširno orisal samostansko življenje in apostolat v župniji. Župnik moderator treh ptujskih župnij p. Andrej Feguš, župnik sodelavec p. Matei Senteş ter župnik v Dornavi p. Emil Križan so s svojega vidika povedano dopolnili, kar se tiče pastoralnega dela na ostalih zaupanih jim župnijah. Poleg župnij bratje skrbijo še za dom ostarelih in bolnišnično pastoralo, ki je v času epidemije predstavljala poseben izziv. Tako v času strožje karantene kakor tudi sedaj storijo vse, kar je v njihovi moči. Karantena je imela tudi pozitiven učinek, saj je bratom podarila več časa za skupno bratsko življenje. Ponovno so zaživele skupne večerje, za katere poskrbi br. Franc Svetličič. Izpostavljen je bil trud za duhovno življenje bratov, še posebej velika predanost molitvi starejših bratov, ki se darujejo in molijo za provinco, prav tako pa dopolnjujejo aktivnejše življenje mlajših. Zanje še posebej zgledno skrbi p. Janko Gašparič, za kar so mu vsi hvaležni. Bratom veliko pomeni podeljevanje zakramentov ter oblikovanje lepih liturgičnih slavij. S sprostitvijo ukrepov za zajezitev epidemije se ponovno oživljajo različne pastoralne skupine. Pri Sv. Ožbaltu se pripravljajo na obhajanje 50. obletnice ponovno ustanovljene župnije. Skoraj dokončno prenovljeni proštijski

prostori s sobami gostom že nudijo možnost, da se za kakšen dan ustavijo na Ptuj. Glasbena šola je uspela zaključiti leto in organizirati nekaj sklepnih glasbenih dogodkov. Samostansko dvorišče pa bo v počitniškem času gostilo nekaj vrhunskih glasbenih doživetij. Prov. minister se je skupnosti lepo zahvalil za pričevanje in delo ter ji zaželel nadaljnega blagoslova.

4. Srečanje z asistentom za MI

Prov. asistent za M. I. p. Milan Kos nam je obširno predstavil svoje delo in kar nekaj pobud, s katerimi se trudi, da bi poživil Vojsko Brezmadežne v Sloveniji, ki šteje približno 500 članov. Stike s člani ohranja predvsem preko tiskanih izdaj, nazadnje je bila izdana knjižica z naslovom Izročitev Brezmadežni. Pred epidemijo so bile izvedene tudi duhovne vaje. Trdnejša laiška struktura, ki jo priporoča vodstvo na svetovni ravni, je v trenutnih okoliščinah težko izvedljiva, zato je še posebej dragoceno obstoječe delo. Prov. vodstvo se je p. Milanu zahvalilo za njegov prispevek.

5. Srečanje z delegatom za duhovne poklice

Srečali smo se tudi s p. Mateiem Sentešem, delegatom za duhovne poklice. Skrb za duhovne poklice je ena od prioritet štiriletnega prov. načrta ter šestletnega načrta reda. Zavedamo se, da sta najpomembnejša molitev ter naše pričevanje redovniškega življenja. V času epidemije ni bilo mogoče organizirati primernih dogodkov. V naslednjih mesecih so predvidene naslednje tri pobude: srečanje samostanskih animatorjev za duhovne poklice; izvedba programa Pridi in poglej ter osebna zavzetost za delo z ministranti. P. Mateiu se je prov. vodstvo zahvalilo za njegovo delo na tem področju.

6. P. Klemen Slapšak

Prov. minister s svojim definatorijem je sprejel sklep, da p. Klemen Slapšak s 1. avgustom 2021 postane član samostanske skupnosti sv. Vida na Vidmu pri Ptuj. Prov. minister bo mariborskemu nadškofu predlagal, da p. Klemna imenuje za kaplana v župniji sv. Vida na Vidmu pri Ptuj.

7. P. Andrej Šegula – inkardinacija »ad experimentum« v ljubljansko nadškofijo

Na provincialat Slovenske minoritske province sv. Jožefa je prispel reskript Kongregacije za ustanove posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja, izdan dne 18. junija 2021, številka 46110/2021, ki p. Andreju Šeguli podeljuje indult izstopa iz reda manjših bratov minoritov in prehod med škofijske duhovnike ljubljanske nadškofije »ad experimentum« (ZCP, kan. 693).

8. Misijonska nedelja

Na provincialat je prispel dopis Misijonskega središča Slovenije z dne 31. maja 2021, v katerem ravnatelj Matjaž Križnar obvešča, da bo letošnje misijonsko leto ob 10. obletnici smrti posvečeno pokojnemu p. Mihi Drevenšku, zato bo osrednje vseslovensko obhajanje misijonske nedelje potekalo 24. oktobra 2021 v njegovi rojstni župniji na Vidmu pri Ptuj. Hkrati ravnatelj prosi, da bi pri tem in pri ostalih pobudah z Misijonskim središčem sodeloval p. Janez Šamperl. Prov. minister s svojim definatorijem na to prošnjo odgovarja pozitivno.

9. Obnovitvena dela v Piranu

Na provincialat je prispel dopis minoritskega samostana sv. Frančiška v Piranu z dne 29. junija 2021, številka 10/21, v katerem gvardijan samostana br. Robert Horvat v imenu bratov prosi za finančno pomoč pri urejanju samostanskega parkirišča in dvorišča. Priloženi so tudi načrti in predračun. V smislu odločitve zadnjega rednega prov. kapitlja se načeloma strinjamo s predloženim. Prov. definatorij bo na podlagi mnenja komisije za gradnje in varstvo spomenikov ter ogleda »in situ« dokončno odločitev sprejel na naslednji seji, ki bo predvidoma v Piranu.

10. Razno

Duhovni kapitelj se bo odvijal od 22. do 24. novembra 2021. Osrednji predavatelj bo škof s Korzike p. François Bustillo. V tem času bo v Sloveniji tudi kardinal p. Mauro Gambetti, ki se bo v okviru

slovenskega predsedovanja Svetu EU predvidoma srečal s Slovensko škofovsko konferenco, redovniki in redovnicami ter civilnimi oblastmi. Srečanja z redovniki se bomo med duhovnim kapituljem udeležili tudi bratje slovenske minoritske province.

XXXIV. seja prov. defnitorija

V minoritskem samostanu sv. Frančiška v Piranu je 26. julija 2021 potekala XXXIV. seja prov. defnitorija.

1. Uvodna molitev in pozdrav novemu generalnemu asistentu

P. Danilo je vse navzoče povabil, da so skupaj zmolili očenaš za blagoslov dela.

1. julija 2021 je v Rimu na predlog generalnega ministra br. Carlosa A. Trovarellija generalni defnitorij za novega generalnega defnitorja ter generalnega asistenta za CEF (srednjeevropska federacija) izvolil prov. ministra p. Igorja Salmiča, ki je svojo novo službo začel opravljati 5. julija 2021. Vodenje slovenske minoritske province je s tem prevzel prov. vikar p. Slavko Stermšek. Na to sejo je bil kot gost povabljen tudi novi generalni asistent, ki ga je prov. vikar p. Slavko lepo pozdravil, se mu zahvalil za njegovo delo pri vodenju province ter mu zaželel obilo blagoslova pri izvrševanju nove službe.

2. Branje in potrditev zapisnika prejšnje seje
Zapisnik je bil potrjen.

3. Srečanje s samostansko skupnostjo v Piranu

Na srečanje z brati skupnosti je bil kot predsednik komisije za gradnje in varstvo spomenikov povabljen tudi p. Marjan Vogrin. Odločali smo se o ureditvi parkirišča in spodnjega dvorišča. Omenjene lokacije smo si najprej ogledali. Na podlagi predloženih načrtov je p. Marjan najprej predstavil svoje videnje, nato pa smo skupaj dorekli in z nekaterimi modifikacijami potrdili dokončni načrt, po katerem naj potekajo dela. Zid nad notranjim dvoriščem je občinski, zato bo glede sanacije potreben podpis pogodbe z občino Piran.

4. Preventivni zdravstveni pregled

Prov. vikar s svojim defnitorijem je sprejel sklep, da vsi bratje v provinci opravijo preventivni zdravstveni pregled. Ena od možnosti je zdravilišče Rogaska Slatina. Glede financiranja le-tega je sprejeto, da bo polovico stroškov krila provinca in polovico samostan.

5. Razno

a) P. Slavko Stermšek je predstavil nekaj podrobnosti glede obhajanja misijonske nedelje, ki bo potekalo 24. oktobra 2021 na Vidmu pri Ptuj.

b) Ob koncu seje je dobil besedo tudi generalni asistent p. Igor Salmič. Članom defnitorija se je najprej zahvalil za sodelovanje, še posebej za to, da smo se v skupnem razločevanju trudili in poskušali slediti Božji volji, kljub temu da smo imeli včasih različne osebne poglede. Obenem se je vsem opravičil za vse, kar ni bilo prav, in članom defnitorija zaželel blagoslova pri nadaljnjem delu.

Dopisna seja

30. julija 2021 je potekala dopisna seja prov. defnitorija.

Celjski škof dr. Maksimilijan Matjaž je na provincialat slovenske minoritske province poslal dopis z dne 8. julija 2021, števil. 244/2021, v katerem prosi za nadaljnje sodelovanje patrov minoritov pri pastoralnem delu v dekaniji Kozje.

Prov. vikar p. Slavko Stermšek se je po pogovoru z brati iz Olimja o tem posvetoval še s člani defnitorija na dopisni seji 30. julija 2021.

Sklep: Na podlagi pogovora z brati iz Olimja provincialni vikar s svojim defnitorijem daje dovoljenje, da p. Ernest Benko ostaja župnijski upravitelj župnije Podčetrtek ter župnijski soupravitelj župnije Polje ob Sotli do 1. avgusta 2022.

p. Danilo Holc,
prov. tajnik

IZ NAŠEGA REDA

MINISTER GENERALIS ORDINIS FRATRUM MINORUM CONVENTUALIUM

Prot. N. 0617/2021

Roma, 05 Luglio 2021

Oggetto: *Assistente generale CEF*

Cari Fratelli Ministri e Custodi,

Pace e bene!

Venerdì 08 Gennaio 2021, la Santa Sede ha reso ufficiale che Papa Francesco ha nominato il nostro confratello Fra Dominique MATHIEU Arcivescovo di Teheran-Ispahan dei latini. Il 16 Febbraio abbiamo vissuto nella Basilica dei Santi Apostoli a Roma l'Ordinazione Episcopale di Fra Dominique. Adesso stiamo assistendo, a vario titolo, ai preparativi per la sua partenza per l'Iran.

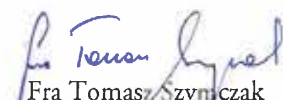
Fra Dominique ultimamente ha servito il nostro Ordine come Assistente generale CEF (Centralis Europae Foederatio), ed in conseguenza della sua nomina, quest'ufficio è diventato vacante.

Informo con la presente, che dopo varie consultazioni, durante la riunione del Definitorio generale del 01 Luglio 2021, a norma del art. 190, §1 delle Costituzioni, è stato eletto all'ufficio del Definitore generale Fra Igor SALMIČ, finora Ministro provinciale della Provincia di San Giuseppe in Slovenia. Fra Igor ha accettato l'elezione ed inizierà il suo nuovo incarico in data odierna.

Fra Igor SALMIČ, in quanto Assistente generale CEF, non può continuare il suo servizio del Ministro provinciale (cfr. Costituzioni, art. 204). Al suo posto, a norma delle Costituzioni, art. 190, §1 subentra di diritto il Vicario provinciale, con lo stesso titolo di Vicario fino al Capitolo provinciale ordinario (Costituzioni, art. 218).

Il Signore accompagni Fra Igor nel suo servizio all'Ordine in generale e alla Federazione CEF in particolare.

Fra Carlos A. Trovarelli
Ministro generale

Fra Tomasz Szymczak
Segretario generale

Ministri Provinciali, Custodi generali e provinciali
Loro sedi

GENERALNI MINISTER
Reda Manjših Bratov Konventualov

Prot. št. 0617/2021

Rim, 5. julij 2021

Predmet: Generalni asistent CEF

Dragi bratje ministri in kustosi,

mir in dobro!

V petek, 8. januarja 2021, je Sveti sedež objavil, da je papež Frančišek imenoval našega sobrata br. Dominiqua Mathieuja za nadškofa latincev Teherana – Ispahan. 16. februarja je bil v Baziliki svetih apostolov v Rimu posvečen za škofa. Sedaj smo na različne načine priče pripravam na njegov odhod v Iran.

Br. Dominique Mathieu je v zadnjem času služil redu kot generalni asistent za CEF (Centralis Europae Foederatio). Zaradi njegovega imenovanja je ostala njegova služba izpraznjena.

S tem pismom obveščam, da smo po različnih posvetovanjih na zasedanju generalnega definatorija 1. julija 2021, v skladu s členom 190 § 1 Konstitucij izvolili za službo generalnega definatorja br. Igorja Salmiča, ki je bil do sedaj provincialni minister Slovenske minoritske province sv. Jožefa. Br. Igor je sprejel izvolitev in z današnjim dnem začel svojo službo.

Br. Igor Salmič kot generalni asistent ne more več opravljati službe provincialnega ministra (prim. Konstitucije, člen 204). Njegovo mesto zavzame, v skladu s Konstitucijami (člen 190 § 1), vikar province z istim naslovom vikarja do naslednjega rednega kapitlja (Konstitucije, člen 218).

Gospod naj spremlja br. Igorja v njegovi službi redu nasploh in na poseben način federaciji CEF.

Br. Carlos Trovarelli,
generalni minister

Br. Tomasz Szymczak,
generalni tajnik

MINISTER GENERALIS
ORDINIS FRATRUM MINORUM CONVENTUALIUM

Prot. N. 0713/2021

Io Fra CARLOS A. TROVARELLI

CXX Ministro Generale

dei Frati Minori Conventuali

in forza del mandato del serafico padre San Francesco, che nella Regola ordina ai Superiori di "visitare i loro frati" (Rb 10), e delle Costituzioni, le quali prescrivono che almeno una volta durante il mio ufficio, personalmente o per mezzo di un delegato, compia la visita canonica (cf. Costituzioni, art. 193, § 2), con la presente, nella mia autorità di Ministro generale dell'Ordine dei Frati Minori Conventuali,

**annuncio e indico la Visita Canonica Generalizia
alla Provincia di San Giuseppe in Slovenia**

Tale visita avrà luogo dal 06 Ottobre 2021, nei momenti e nel calendario stabilito con il Ministro provinciale e sarà svolta a norma delle Costituzioni e degli Statuti generali.

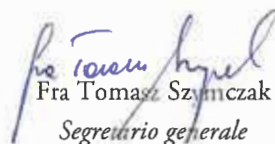
Non potendo compiere la visita di persona, pur desiderandolo molto, con la presente

**nomino Visitatore Generale
Fra Ivan BRADARIĆ,
religioso della Provincia di San Girolamo in Croazia**

Egli compirà la visita in nome mio, seguendo ciò che stabilisce il Direttorio per la Visita Canonica, e al termine della visita, me ne darà relazione. Pertanto gli concedo tutte le facoltà necessarie e opportune per adempiere il compito che gli affido.

In fede.

Roma, Convento dei Ss. XII Apostoli, 01 Settembre 2021.

Fra Tomasz Szymczak
Segretario generale

Fra Carlos A. Trovarelli
Ministro generale

Fra Slavko STERMŠEK, *Vicario provinciale*; Trubarjeva 80,
1000 Ljubljana, SLOVENIA

Fra Ivan BRADARIĆ, Convento di S. Francesco d'Assisi; Trg Nikole Tomasea 1
22000 Šibenik, CROAZIA

c.c.: Fra Josip BLAŽEVIĆ, *Ministro provinciale*, Provincijalat OFM Conv., Sveti Duh 31
10 000 Zagreb, CROAZIA

Piazza Santi Apostoli, 51 - 00187 ROMA (Italia)

Tel.: [+39] 06 699 571 | Fax: [+39] 06 699 57 321 | e-mail: mingen@ofmconv.net

GENERALNI MINISTER
reda manjših bratov konventualov

Prot. št. 0713/2021

Jaz, brat Carlos A. Trovarelli,
CXX. generalni minister
reda manjših bratov konventualov

V moči poslanstva serafskega očeta sv. Frančiška, ki je v Vodilu naročil predstojnikom, da »obiskujejo svoje brate« (FVPod 10), in Konstitucij, ki predpisujejo, da vsaj enkrat v času svoje službe osebno ali po delegatu opravim kanonično vizitacijo (prim. Konst. 193 § 2), s tem pismom v moči svoje oblasti generalnega ministra reda manjših bratov konventualov

najavljam in naznanjam generalno kanonično vizitacijo
provinke sv. Jožefa v Sloveniji.

Vizitacija bo potekala v času od 6. oktobra 2021 dalje. Razpored bo določil provincialni minister in bo opravljena po določilih Konstitucij in Generalnih statutih.

Ker ne morem osebno opraviti vizitacije, čeprav si to zelo želim, s tem pismom imenujem za generalnega vizitatorja

br. Ivana BRADARIĆA,
redovnika province sv. Hieronima na Hrvaškem.

V mojem imenu bo opravil vizitacijo v skladu z Direktorijem kanonične vizitacije. Ob koncu vizitacije mi bo podal poročilo. Dajem mu vse potrebne in ustrezne pristojnosti, da bo lahko izpolnil nalogo, ki mu je zaupana.

Z zaupanjem,

Rim, Samostan sv. XII apostolov, 1. septembra 2021

Br. Tomaž Szymchak,
generalni tajnik

Br. Carlos A. Trovarelli,
generalni minister

Br. Slavko Stermšek, vikar province, Trubarjeva 80
1000 Ljubljana, SLOVENIJA

Br. Ivan Bradarić, Samostan sv. Frančiška Asiškega, Trg Nikole Tomasea 1
22000 Šibenik, HRVAŠKA

c. c. br. Josip BLAŽEVIĆ, provincialni minister, provincialat RMBKonv. Sveti Duh 31
10000 Zagreb, HRVAŠKA

MINISTER GENERALIS
ORDINIS FRATRUM MINORUM CONVENTUALIUM

Prot. N. 0716/2021

Roma, 02 Settembre 2021

Fra Slavko STERMŠEK, *Vicario provinciale*
Provincia di San Giuseppe in Slovenia

Fratello carissimo,

essendo giunto il tempo per l'elezione del Ministro provinciale e degli altri Superiori e Ufficiali della **Provincia di San Giuseppe in Slovenia**, indico il Capitolo provinciale ordinario per i giorni **07 Febbraio 2022** e seguenti, da tenersi a Ptuj, nel convento dei SS. Pietro e Paolo.

Provvederai a notificare ai singoli frati che devono partecipare ai lavori capitolari di trovarsi nel luogo designato alla data indicata, a meno che non siano impediti da grave motivo, da notificarsi al Preside del Capitolo.

a) I vocali del Capitolo provinciale ordinario, a norma delle Costituzioni del nostro Ordine, art. 210, § 2, e degli Statuti Generali, n. 116, § 3, sono:

- *ex officio*: il Ministro generale o il suo Delegato, il Ministro provinciale, l'ex Ministro provinciale che ha lasciato l'ufficio nell'ultimo Capitolo ordinario, i Custodi provinciali, i Definitori provinciali e il Definitor generale;

- *per elezione*: i delegati eletti secondo gli Statuti generali.

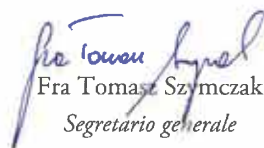
b) Il Ministro provinciale ordini quanto prima a tutti i frati della Provincia di procedere all'elezione dei Delegati secondo lo schema prescelto, attenendosi scrupolosamente ad esso.

c) Le sessioni capitolari si svolgano secondo le norme delle Costituzioni e del *Direttorio per la celebrazione del Capitolo provinciale*. Il resto sarà disposto dal Preside del Capitolo, che ha anche la facoltà di risolvere di sua autorità i dubbi che potessero sorgere nell'interpretazione della procedura capitolare. Allo stesso Preside devono essere presentate, in duplice copia, tutte le relazioni, una per l'Archivio generale dell'Ordine, l'altra per l'Archivio provinciale.

d) Gli Atti del Capitolo, stesi dal segretario del Capitolo, vengano quanto prima spediti alla Segreteria generale.

Il primo giorno del Capitolo in ogni convento della Provincia si celebri la messa dello Spirito Santo, per implorare l'aiuto divino.

Intanto, mentre invoco dal Signore il felice esito del prossimo Capitolo provinciale, di tutto cuore invio a te e a tutti i frati della tua Provincia la serafica benedizione.

Fra Tomasz Szymczak
Segretario generale

Fra Carlos A. Trovarelli
Ministro generale

Fra Slavko STERMŠEK, *Vicario provinciale*
Trubarjeva 80; 1000 Ljubljana; SLOVENIA

Generalni minister
reda manjših bratov konventualov

Prot. št. 0716/2021

Br. Slavko Stermšek, vikar province
Provinca sv. Jožefa v Sloveniji

Dragi brat!

Prišel je čas za volitve provincialnega ministra province sv. Jožefa v Sloveniji, delegatov, drugih predstojnikov in služb. Zato napovedujem redni provincialni kapitelj, ki bo 7. februarja 2022 in naslednje dni, ki se naj obhaja na Ptuju, v samostanu sv. Petra in Pavla.

Poskrbi, da bodo obveščeni tisti bratje, ki se morajo udeležiti kapitlja. Pridejo naj na določen kraj in ob določenem času, razen če so zaradi tehtnih razlogov onemogočeni. O tem je treba obvestiti predsednika kapitlja.

- a) Člani rednega provincialnega kapitlja so po določenih Konstitucij našega reda (člen 210 § 2) in Generalnih statutih (člen 116 § 3):
 - po službi: generalni minister ali njegov delegat, provincialni minister, nekdanji provincialni minister, ki je oddal službo na zadnjem rednem kapitlju, provincialni kustosi, provincialni definatorji in generalni definator;
 - po volitvah: delegati, izvoljeni v skladu z Generalnimi statuti.
- b) Provincialni minister naj čim prej naroči vsem bratom province, da pristopijo k izvolitvi delegatov po izbranem načinu. Pri tem naj se natančno držijo izbranega načina.
- c) Kapiteljske seje vodimo po določenih Konstitucij in Direktorija za obhajanje provincialnega kapitlja. O ostalem bo odločal predsednik kapitlja, ki ima tudi oblast, da razreši morebitne dvome glede tolmačenja poteka kapitlja. Predsedniku kapitlja se morajo vsa poročila izročiti v dveh izvodi: eden za generalni arhiv reda, drugi za provincialni arhiv.
- d) Kapiteljski zapisnik, ki ga naredi tajnik kapitlja, je treba čim prej poslati generalnemu tajništvu.

Na prvi dan kapitlja naj se po vseh samostanih daruje sveta maša v čast Sv. Duhu za Božjo pomoč.

Medtem ko prosim Gospoda za dober izid prihodnjega provincialnega kapitlja, podeljujem iz vsega srca tebi in vsem bratom tvoje province serafski blagoslov.

Br. Tomasz Szymczak,
generalni tajnik

Br. Carlos A. Trovarelli,
generalni minister

Prot. št. 0687/21

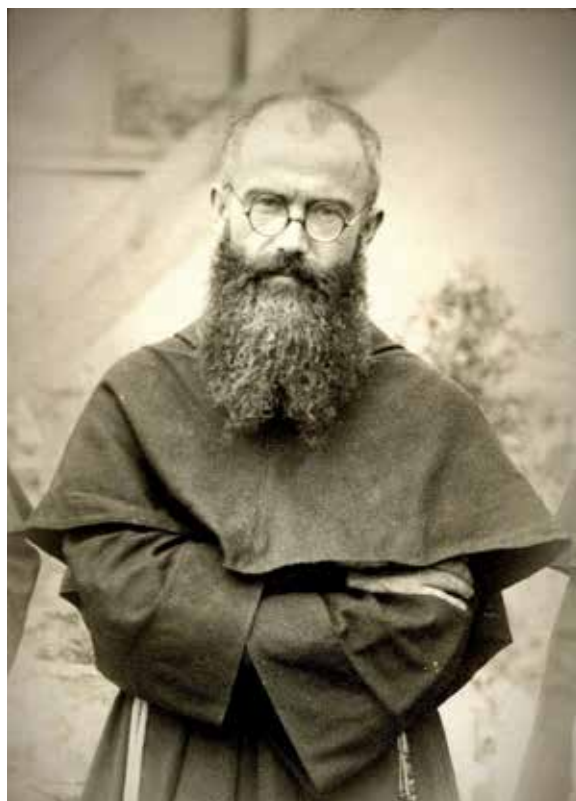
Rim, 9. avgust 2021

Spominsko pismo ob 80. obletnici smrti svetega
Maksimilijana M. Kolbeja
in 50. obletnici njegove beatifikacije

Vsem bratom reda

Vsem romarjem

*„Bog je ljubezen;
kdor ostaja v ljubezni, ostaja v Bogu
in Bog ostane v njem.“
(1 Jn 4,16)*

Dragi bratje,

osemdeseta obletnica smrti svetega Maksimilijana Marije Kolbeja in petdeseta obletnica njegove beatifikacije sta priložnost za razmislek o njegovi duhovni dediščini, ki je bila zaznamovana z ljubeznijo. Njegovo ujetništvo v koncentracijskem taborišču Auschwitz, ki se je končalo s smrtjo v bunkerju lakote, je za nas sicer absurden zgodovinski razlog, ki poudarja njegovo dejanje svetosti in ljubezni.

Temina celice, ki jo razsvetlujejo molitveno pričevanje svetega Maksimilijana in njegove tolažilne besede, namenjene nesrečnim sojetnikom, iz kraja, ki simbolizira nerazumnost človeka, naredi oltar, na katerem se povzdigne človeško in duhovniško dostojanstvo Frančiškovega brata, da bi razsvetlil „to težko stoletje“, kot je dejal sveti Janez Pavel II.

Pot ljubezni

Brezpogojna ljubezen je najjasnejše znamenje, ki je zaznamovalo življenje našega svetega mučenca.

Najprej ljubezen do Božje Matere, ki je napolnila srce malega Rajmunda – še kot otroka – in ki ga je v najstniških letih pripeljala do nošnje minoritske redovne obleke; predanost, s katero se je posvetil svoji vzgoji in študiju; sposobnost, s katero je kljub svoji mladosti znal razlagati dogodke tistega posebnega zgodovinskega obdobja; poleg tega je imel ljubezen do redovniške skupnosti, saj se je odločil, da bo svoje življenje kot katoliški duhovnik živel na pristen način; povrh tega je imel ljubezen do človeštva, o čemer priča njegovo neutrudno delo za evangelizacijo in zavzemanje za pravilno oblikovanje vesti ljudi svojega časa. Dosegel je dar posvetitve Brezmadežni Mariji, ki

ga je z misijonarsko gorečnostjo podelil Cerкви in svetu, in končno ljubezen do popolne daritve v mučeništvu. Vse to ni zgolj delo človeške volje, ampak je krepostna pot, ki priča o izkušnji Božje ljubezni kot temeljne spodbude v življenju svetega mučenca.

Preroška navzočnost

Globoka ljubezen, s katero je sveti Maksimilijan posvetil svoje bivanje Brezmadežni, da bi ji bil „podoben“, in trajna daritev njegovega življenja bratom in sestram preroško usmerjata pomen našega življenja.

Ključ za razumevanje tega preroštva ni v tem, da smo krepostni (saj bi tvegali, da nam to ne uspe), ampak da „ljubimo“: da smo verniki, polni ljubezni do drugih. To je pot naših dni: darovati se v velikodušnosti kot daritev, ki se daruje in je vseč Bogu.

Preroška Božja navzočnost, ki jo je živel sveti Maksimilijan, ni nič drugega kot navzočnost Božje ljubezni, ki je postala odrešitvska zgodovina za ljudi njegovega časa.

Papež Frančišek piše: „Zgodovina kaže znake nazadovanja. Razplamtevajo se anahronistični konflikti, za katere se je zdelo, da so zastareli, ponovno se pojavljajo zaprti, razjarjeni, zamerljivi in agresivni nacionalizmi ... in vsak dan se je treba boriti za dobroto, pa tudi ljubezen, pravičnost in solidarnost ...“ (prim. Vsi smo bratje/Fratelli tutti, 11).

To je preroštvo: v svetu, ki ga vodijo različni sistemi sebičnih interesov in razčlovečenih režimov, živeti in pričevati o ljubezni, dobroti, dostojanstvu in odločnem zavzemanju za druge.

Nova bitja v rokah prvega odrešenega bitja

Morda nikoli ne bomo mogli dospeti do popolne posvetitve Brezmadežni, kot je to storil naš svetnik. Mnogi so upravičeno poudarjali, da to ni bilo preprosto pobožno dejanje. Osebnostno menim, da je njegova popolna posvetitev Brezmadežni najbolj vzvišena pobožnost: popolna, eksistencialna, resnična prepustitev našega življenja Bogu po zgledu Brezmadežne, ki se je popolnoma prepustila delovanju Svetega Duha.

Zato v tem „težkem stoletju“ ne gre le za altruizem, temveč za to, da postanemo nova bitja. V prvem bitju, ki je bilo odrešeno zaradi zaslug njenega Sina, v Mariji Brezmadežni, lahko tudi mi postanemo nova bitja, če obnovimo svojo krstno posvetitev. To je krščanski način, da našemu stoletju ponudimo novost življenja: sami postanemo novi ljudje, da bi ustvarili nov svet.

Naj nas oče Kolbe nauči, da se ne bomo bali sanjati, kajti z Brezmadežno je mogoče narediti velike stvari.

Zaključek in pozdrav

Ob koncu tega pisma bi rad z upanjem in zaupanjem pogledal na dar svetosti, ki ga je Bog vzbudil v svojem služabniku svetem Maksimilijanu.

Obračam se predvsem na vse tiste – in teh je veliko – ki ga kličejo in se z zaupanjem ter po njegovem zgledu posvečajo Brezmadežni Mariji, da bi se tako pustili vključiti v obnovljeno zavezo pričevanja o Božji ljubezni do človeštva.

Sveti Irenej Lyonski pravi, da je „Božja slava živi človek“. V tej viziji veličine človeštva pred Bogom lahko dojamemo, kako dejavna ljubezen prinaša dostojanstvo našim bratom in sestrkam vseh časov. Gre za pot, ki nam omogoča, da postanemo Božje orodje v rokah Brezmadežne, da umremo sebi in vstanemo v novo življenje. Darovanje naših življenj postane najvišje dejanje, s katerim resnično gradimo civilizacijo Ljubezni.

Pozdravljam vse brate iz reda manjših bratov minoritov in vse druge ljudi, ki so se odpravili na romanje, da bi praznovali to pomembno obletnico.

Vse dobro v Gospodu! Naj vas spremljata Božji blagoslov in varstvo našega serafinskega očeta svetega Frančiška.

br. Carlos A. TROVARELLI,
generalni minister

P. Placido Cortese je častitljivi Božji služabnik

30. avgusta 2021 nas je razveselila novica, da je p. Placido Cortese prejel naziv častitljivi Božji služabnik (Venerabile), s tem ko je papež Frančišek priznal njegove junaške kreposti in o tem izdal poseben dekret. Papežev dejanje je potrditeljsko delo zgodovinske in teološke komisije pri Kongregaciji za zadeve svetnikov, ki sta pred časom podali pozitivno mnenje o življenju in krepostih Božjega služabnika p. Placida Corteseja. Papežev dekret je zadnje dejanje pred beatifikacijo, za katero pa je – zaradi postopka o junaških krepostih in ne o mučeništvu – potreben čudež. To je lepa priložnost, da se radi zatekamo h Gospodu na priprošnjo p. Placida Corteseja, v upanju, da bi bil 'creski Kolbe' čim prej prištet med blažene in svete.

Verjetno vsi bralci dobro poznajo častitljivega Božjega služabnika p. Placida Corteseja (1907–1944), ki je med 2. svetovno vojno duhovno in materialno pomagal številnim slovenskim internirancem v italijanskih taboriščih ter zaradi tega pretrpel tudi mučeniško smrt v Trstu novembra leta 1944. Zaradi njegovih dejanj ljubezni do bližnjega je bil sprožen postopek za beatifikacijo.

Na povabilo p. Giorgia Laggionija, vicepostulatorja iz Padove, smo bratje minoriti slovenske minoritske province na drugem delu rednega provincialnega kapitlja junija leta 2018 sestavili in podpisali postulatorsko pismo in ga naslovili na prefekta Kongregacije za zadeve svetnikov v Rimu kardinala Angela Amata. V njem smo izrazili prošnjo, da bi teološka komisija pri omenjeni kongregaciji začela čim prej preučevati spis oz. pozicijo o življenju in krepostih p. Placida Corteseja, ki se je rodil na Cresu. Zgodovinska komisija pri isti kongregaciji je namreč že pred tem izrazila pozitivno mnenje.

Sredi maja leta 2020 smo bili obveščeni, da se je teološka komisija pri Kongregaciji za zadeve svetnikov sestala in enoglasno podala pozitivno mnenje o življenju in krepostih Božjega služabnika p. Placida Corteseja. Na podlagi vsega tega je papež izdal omenjeni dekret.

IZ NAŠIH SAMOSTANOV

Minoritski samostan sv. Petra in Pavla

S praznikom apostolov Petra in Pavla smo sklenili preteklo pastoralno leto. Praznovanje je povzdignil zlatomašnik p. Benjamin Mlakar, ki je daroval sveto mašo. Slavnostni pridigar je bil provincialni minister p. Igor Salmič. Po maši je sledilo druženje in agape na samostanskem dvorišču.

Pred nami so bili počitniški dnevi, ki so jih nekateri bratje izkoristili za dopust, ostali pa smo se posvečali vsakodnevnemu delu, ki ga ni zmanjkalo.

Samostansko dvorišče je hitro zaživel ob poletnih prireditvah, ki so vabile množice. Ob vsem dogajanju smo želeli drug drugega prepričati, da je konec epidemije in lahko zaživimo življenje, kakor smo ga bili vajeni pred tem. Prvi, ki so imeli prireditev na dvorišču, so bili haloški vinogradniki. Ocenjevanje vin jim je narekovalo prireditev, na kateri so podelili priznanja najbolje ocenjenim vinom. Tudi v preteklem letu so vinogradniki v Halozah pridelali in donegovali izvrstna vina, ki jih je vredno degustirati. V okviru vinskih prireditev naj omenim še degustacijo vin konec avgusta, ko so vinogradniki ponujali vina iz širšega vinorodnega področja.

Festival Arsana je ponudil kakovostne koncerte, ki so bili zelo dobro obiskani. Glasbeno dogajanje na dvorišču sta konec avgusta zaključili dve zasebni glasbeni šoli. Naša ZGŠ v samostanu sv. Petra in Pavla je ob sklepu poletne glasbene šole pripravila izvrsten in odmeven koncert.

V prvih dneh septembra je sledila še prireditev Dobrote slovenskih kmetij, tokrat sicer brez tra-

dicionalne razstave v prostorih našega samostana, vendar s toliko večjo ponudbo kmečkih dobrot na obeh dvoriščih samostana. Prireditev je privabila veliko ljudi in lahko rečemo, da je k temu pripomoglo tudi lepo vreme.

Iz pastoralnega življenja naj omenim dva dogodka. Prvi se je dogajal v začetku avgusta pri Sv. Ožbaltu. Tam smo praznovali 50-letnico ponovne ustanovitve župnije. Slovesno mašo je daroval kapucinski provincialni minister br. Primož Kovač. Po maši je sledilo druženje in pogostitev pred cerkvijo. Praznik sv. Roka je bil namenjen zahvali in priprošnji k sv. Roku v teh težkih časih epidemije. S kipom sv. Roka smo opravili zahvalno in prošnjo procesijo od kloštra do Roka. Pred cerkvijo smo imeli slovesno sveto mašo, ki jo je daroval p. Danilo Holc ob 30-letnici mašniškega posvečenja. Pri maši je prepeval župnijski pevski zbor. Tudi pogostitev po maši za dobrih 200 vernikov ni manjkala. Zvesti in pridni sodelavci so požrtvovalno pripravili ter razdelili hrano in pijačo.

Epidemiološke razmere, ki so bile vedno slabše, so nas privedle do odločitve, da smo odpovedali ptujski oratorij, čeprav je bilo prijavljenih že okrog

150 otrok; k temu je bilo treba prišteti še animatorje. Žal so odpadla tudi različna romanja, ki smo jih načrtovali.

Pestro in nič kaj počitniško je bilo bratsko življenje v samostanu. Najprej nas je pretresla novica, da je bil naš provincialni minister p. Igor Salmič izvoljen za generalnega asistenta. Ne samo da smo izgubili provinciala, ampak je naš samostan ostal tudi brez brata, ki je rad pomagal v samostanu in župniji. Za slovo smo odšli na bratski izlet v Ruše, Puščavo in k Svetemu Lovrencu na Pohorje. Bolj zdravi in mlajši smo se za en dan odpravili še v Goriška brda.

Različne bolezni in težave so p. Danila Holca, p. Janka Gašpariča in br. Franca Svetličiča primorale, da so nekaj časa preživeli na zdravljenju v bolnišnici. Starosta province p. Jožeta Osvalda smo morali začasno namestiti v dom za ostarele v Juršince, ker ni bilo nikogar, ki bi lahko skrbel zanj. Vsem tem bolnikom se je pridružila še gospodinja ga. Betka Praprotnik, ki je morala pristati na zamenjavo kolena. Upamo, da bo kmalu okrevala. Ta čas nas razvaja br. Franc Svetličič.

Te dni vstopamo v novo pastoralno leto z mnogimi načrti in idejami, kako vernike ponovno pripeljati nazaj v cerkev in župnijske skupine. Ostaja pa skrb, da se ne bo ponovilo zaprtje in onemogočilo pastoralno delo zaradi epidemije, kakor se je dogajalo zadnji dve leti.

Želimo vam lepe jesenske dni in lepo praznovanje praznika sv. Frančiška. Mir in dobro!

p. Milan Kos

Zahvalni nagovor p. Emilu Križanu, župniku v Dornavi, ob 15-letnici delovanja v župniji in 73. rojstnem dnevu

Sejalec je šel sejat. Semena so padala na vse strani: ena na kamnita tla, druga na trdo pot, tretja med kamenje in trnje. Prva semena so pozobale ptice, druga je požgalo sonce, tretja so se zadušila. Nekaj

semen pa je padlo na rodovitno prst, kjer so obrodila in dajala sad.

Tudi Vi, spoštovani p. Emil, ste pred 15 leti, na dan molitev, 12. avgusta 2006, prišli kot sejalec Božje besede k nam v Dornavo. Župnijski sodelavci in farani nismo pozabili na to obletnico. V teh letih ste veliko sejali in semena so padala med otroke, mladino, med bolnike, farane, pevce in župnijske skupine. Lahko bi naštevala, kje vse so obrodila in kje vse smo z velikim veseljem skupaj želi sadove. Pa bi bilo preveč in samo srce ve, kaj je žetev pomenila Vam in nam, faranom. Zato najprej hvala dobremu Bogu, da Vas je poslal med nas. Prav gotovo Vam ni bilo vedno lahko, saj tudi za nas velja prilika o sejalcu; zato iskrena hvala tudi Vam, dragi p. Emil, za vsako kapljo znoja, ki ste jo izgubili ob sejanju po tej božji njivi. Hvala za vse molitve, podeljevanje zakramentov, izbrane besede v Vaših pridigah, pogrebni in drugih nagovorih, hvala za srčno odpete pesmi, za Vašo dobro voljo in pozitivno energijo, kljub težkemu poslanstvu, ki ga opravljate. Predvsem pa iskrena hvala, da kljub vsem tegobam vztrajate med nami in se borite za obstoj naše dornavske fare!

Foto: Jani Zagoršek

Seveda pa nismo pozabili tudi na Vaš osebni praznik, ki ste ga imeli v sredo, 1. septembra. V naš šopek smo dodali vam tako ljubo žitno klasje. Z njim Vam izražamo našo zahvalo in čestitko. Želimo vam predvsem ljubega zdravja, obilo Božjega blagoslova in milosti, da bi še dolgo lahko oznanjali Vero, Upanje in Ljubezen. Iskrene čestitke, Bog vas živi in vse dobro Vam želim v imenu vseh faranov, pevcev, vseh vaših sodelavcev in župnijskih skupin!

Ni še konec – malo bomo še obujali spomine: »In če enkrat jutri, v daljni tuji pojdem kraj, v mojem srcu svetla bo ljubezni tvoje luč.« Že veste? To je namreč pesem Hvala, mama, ki jo je p. Emil kot solist pred 48 leti zapel in posnel skupaj z Minore-som. Z njo ste takrat izrekli zahvalo ne samo svoji mami, temveč tudi vsem materam sveta. Prepričani smo, da Vas na vaši poti spremljata in vam daje pogum mamina in Marijina ljubezen. Danes jo bomo poslušali v originalu: 1. zato, da slišimo vaš glas; 2. ker mnogi ne vedo, da ste pesem zapeli vi; 3. da preizkusimo tehniko. Predvsem pa jo bomo poslušali zato, ker refren pesmi pove vse, kar bi Vam radi danes povedali tudi mi farani; danes velja Vam: Hvala, srce moje ti kliče, hvala za tvojo skrb!

Dornava, 5. 9. 2021

Slavica Bratuša

Minoritski samostan sv. Frančiška

Lep pozdrav, dragi bratje in bralci naših Sporočil; lep pozdrav s pridihom piranskega podnebja. Zaupati vam moram, da z mojim pisanjem zamujam. Upam, da mi tajnik ne bo naredil prevelike rdeče pike.

In kako je kaj na adrijanski obali? Od junija naprej dihamo čisto turistično. Piran se je začel polniti s počitnikarji in počasi je mesto, to idilično pomorsko mestece, začelo kar buhteti. Ulice so se napolnile, na gostinskih terasah je bilo vedno več gostov.

Tudi naš samostan se je začel polniti s skupinami in posamezniki. O tem malo pozneje.

Moj predhodnik je končal svoje poročanje pred koncem pastoralnega leta. Ta konec je v tem času prišel. Naša kateheta sta si malo oddahnila. Koronski čas je zelo spremenil katehetsko delo. Eden je stik s svojimi veroučenci ohranjal po telefonu in po e-mailu. Drugi je veroučence pustil malo pri miru. Ob koncu se je spet začelo malo bolj normalno delo. Spričevala so, kolikor mi je znano, vsi dobili. No, da ne boste mislili, da so na obali številke visoke. Veroučencev je le peščica.

V tem času se je verouk ponovno začel. V Strunjanu, kjer je katehet p. Roman, so že začeli z veroukom, in to na »normalen« način. Žal pa še niso vsi vedeli, da se je verouk začel. Br. Robi bo štartal prihodnji teden v Piranu.

V tem času smo praznovali god velikega svetnika sv. Antona Padovanskega, ki ga v naši samostanski cerkvi obhajamo na slovesen način. Ne vem, kaj se dogaja, da tako težko dobimo kakšnega sobrata, ki bi vodil tridnevnicu in bogoslužje na sam praznik, zato moramo vse sami prevzeti. Kljub omejitvam je bil obisk še kar zadovoljiv. Lilij nismo delili, ker so prej odcvetele. Nadomestili smo jih z nageljčki. Nekaj rumenih lilij, ki cvetijo pozneje, pa smo imeli. Zaradi omejitev smo že lansko poletje prekinili s samostansko kavo po maši ob nedeljah, zato je tudi na Antonovo odpadlo druženje na križnem hodniku.

Na praznik Marijinega vnebovzetja je bil bolj pastoralno v Strunjanu vpet p. Roman, jaz sem se udeležil le maše na predvečer, ki jo je vodil naš škof Jurij. Maša je bila zunaj, na prostoru pred cerkvijo. Procesija h križu je odpadla. Tja so odšli le škof in predstavniki, ostali smo pred cerkvijo peli Marijine litanije.

Samostan je spet oživel proti koncu junija. Prvi, ki so prerezali trak letošnjega poletja, so bili birmanci s p. Bogdanom Rusom, sledila je mala biblična skupina, potem skupina petih parov iz Dravelj. V nekem trenutku je med nas prišel naš p. Andrejček (Sotler), sledili sta stalni skupini iz Izlak in Prihove.

Posamezniki in družine so pri nas poiskali malo tišine in duhovnega napoja. Na intenzivnih vajah je bil pevski zbor, ki ga vodi Robi Feguš. Na križnem hodniku so imeli tudi koncert. Seveda ni manjkala skupina jezuitov od Sv. Jožefa. Pri nas se jim »dopade«. Trenutno so pri nas birmanci iz Stične. Z njimi sta župnik in katehistinja. Hvaležni smo za vse obiske. Bilo je kar pestro, a v mejah normale.

Omeniti moram tudi stalnico – koncerte na križnem hodniku. Začenja Avditorij iz Portoroža, potem so na vrsti Tartinijevi koncerti. Nocoj koncert organizira italijanska skupnost iz Pirana. Koncerti so kar kvalitetni. Tudi gledalcev oziroma poslušalcev je bilo.

Smo kaj gradili? V poletnem času je pri nas zatišje. Križni hodnik je končan in ni končan. Vлага zelo jezi delavce. Morali bodo še priti in urediti stvari. Drugače ne dobijo »soldov«. Prav gotovo pa se bo v našem samostanu in okrog njega še kaj delalo. Kaj bo in kako bo izgledalo, pa bomo videli. Tudi »kaskader« ima kakšne skrivne načrte. Pustimo se presenetiti.

Vsem lep pozdrav iz še vedno obleganega Pirana. Glede rdeče pike pa izgleda, da sem imel preveč strahu. Psst, to sem tiho povedal!

Poročevalec po vrsti
br. Janez Pyranensis

Minoritski samostan sv. Vida

Bog daj, dobri ljudje!

Čas tako hitro teče, da komaj utegnemo kaj napisati za Sporočila. Vedno si je treba vzeti čas za tisto, kar je dobro in hvalevredno. Nazadnje smo končali s tem, da bo žegnanje pri Janžu. Nismo pozabili na birmo, ki je bila 20. 6. 2021. Molimo za birmance in njihove družine. Pred Janževo nedeljo, 26. 6. 2021, smo imeli večer z nadškofom msgr. p. dr. Martinom Kmetcem. Udeležilo se ga je veliko ljudi, ki so pozorno poslušali in sodelovali.

Naslednji dan se je odvijalo janževo. Veste, da je

bilo zelo dobro obiskano. Ljudje imajo lepe spomine na sveto mašo pri Sv. Janžu. Po končani maši se je začelo z jedačo in pijačo v omejenih količinah, času primerno. Popoldne se je nadaljevalo veselo, saj je nadškof blagoslovil obnovljeni Flajsov križ v Dravcih. Blagoslov je bil zelo lepo pripravljen in organiziran.

Doživeli smo dan, ko se je poslovil mladi stari kaplan in prišel drug, starejši. Patru Antonu Borovnjaku smo se 1. 8. 2021 zahvalili za vse, kar je storil lepega in dobrega. Pozdravili smo novega kaplana p. Klemna Slapšaka. Pater Anton, ki smo ga odpeljali v Rim, se pridno uči italijanski jezik. Govor obvlada, malo bo še dopolnil pisne trike in bo lahko odšel na faks. Poslovili in zjokali smo se vsaj nekateri. Novi kaplan se je intenzivno vključil v delo, še intenzivneje pa bo sedaj, ko je čas priprave na verouk. Pred to pripravo smo imeli Avguštinovo nedeljo v leskovski fari. Mašo je vodil novomašnik p. Klemen Slapšak. Poseben blagoslov in veselje je

bilo, da sta se sv. maše udeležila župana s Hrvaške in Slovenije. Blagoslovili smo zvon in elektroniko za zvonjenje. Naj odmeva zvon z Avgušтина širom Haloz. Intenzivno smo obhajali prve dneve v mesecu, ki smo jih zaključili s pobožnostjo v soboto po prvem petku, na kateri smo podelili diplome in svetinje. Po skoraj letu dni smo se veselili re-kolekcije. Vsi smo se postarali in naposlušali vseh poročil iz časov zaprtja, vendar smo zdržali. Nismo imeli drugega izhoda. Razen p. Tarzicij ga je imel. Pokvaril se mu je avto in je skupaj s p. Andrejem Fegušem reševal vse težave in nevšečnosti. Hvala za vso pomoč in potrpežljivost.

Nekaj stvari se je torej že zgodilo, pripravljamo se na nove izzive. Najprej verouk, obhajanje obletnice postavitve kipa na Selih in še in še. Več vsega sledi v prihodnje. Bog vas živi!

Mir in dobro vsem bralcem in bralkam.

Patri z Vidma

Minoritski samostan Matere Božje

V zadnjih Sporočilih naše province je bilo najavljeno praznovanje šentvoršce in dogodki ob tem. Nadvse slovesno smo obhajali vigilijo tega praznika ptujskogorske bazilike. Slovesnost vigilije z duhovniškimi posvečenjem p. Klemna Slapšaka je vodil naš p. Martin Kmetec, ki je bil februarja tega leta posvečen v škofa in imenovan za nadškofa v Izmirju v Turčiji. Ob novomašniku so se zbrali njegovi sorodniki, verno ljudstvo, duhovniki in naši patri.

Tudi sam praznik Ptujskogorske Marije smo obhajali slovesno. Bogoslužje ob deseti uri je ob sodelovanju duhovnikov in vernega ljudstva vodil mariborski nadškof Alojzij Cvikl. Obisk vernikov pri vigiliji in tudi na sam praznik je bil zaradi še vedno preteče nevarnosti koronavirusa nekaj manjši. Praznovanj pa še ni bilo konec, saj je v župniji sledila sv. birma, ki jo je ptujskogorskim birmancem podelil mariborski ordinarij. Domačih birmancev je bilo 15; trije pa so se pridružili iz drugih župnij.

Po birmanski slovesnosti so v nedeljo priromali farani videmske in trojiške župnije. Tudi to bogoslužje je bilo primerno obiskano.

Po teh napornih praznovanjih, ko smo si vsaj malo oddahnili od vseh priprav in organiziranja, pa nas je vse presenetila novica, da izgubljam provincialnega ministra, ki je na željo generalnega ministra prevzel zadolžitev generalnega asistenta za srednjeevropske province. Dokončno se je preselil v Rim po praznovanju svojega rojstnega dne, ki smo ga obhajali na dvorišču samostana sv. Petra in Pavla na Ptujju. Obilo Božjega blagoslova pri novi zadolžitvi!

Tudi ptujskogorski verniki so se podali na romanje, in to peš na Svete gore. Na pot so se v družbi p. Martina odpravili zvečer in zjutraj prispeli do Bistrice ob Sotli, kjer so se okrepčali v župnišču. Dva sta se odpravila peš na hrib do Marijine cerkve, ostali pa so bili odpeljani. Zadnjo uro pohoda jih je namreč ulovila nevihta z dežjem. Drugo peš romanje pa je bilo v Žetale k Mariji Tolažnici.

Praznovanje vnebovzetja naše nebeške matere smo začeli s slovesno vigilijo na praznik sv. Maksimilijana Kolbeja. Po mašni slovesnosti je sledila procesija po običajni poti. Svečke so osvetljevale pot, po zvočnikih pa sta procesijo spremljala petje in molitev. Do polnočne maše je bilo v cerkvi češčenje Najsvetejšega, čemur je sledila polnočna maša. Daroval jo je letošnji novomašnik g. Simon Lampreht iz župnije Svečina. Na sam praznik pa smo imeli maše po ustaljenem redu. Slovesno mašo ob deseti uri je daroval nadškof g. Alojzij Cvikl.

Romanj od drugod je bilo letos manj, saj še ve-

dno veljajo strožji ukrepi glede druženja. Nekatera redna romanja so zaradi tega tudi odpadla. Zadnje organizirano romanje pa bo v nedeljo po mali maši, ko priromajo verniki ptujskih župnij in Dornave. Navadno se jih kar lepo število na romanje odpravi peš.

Vmes pa smo našli tudi nekaj časa za oddih: planine, kolesarjenje, morje in ribolov, ki pa ni bil preveč uspešen.

Uspešen začetek veroučnega leta vsem katehetom, bolnikom pa zdravja!

Ptujskogorski bratje

Minoritski samostan bl. Antona M. Slomška

Poletni pozdrav vsem bratom v naših samostanih. Tu je nekaj novic tudi iz samostana v Olimju.

V začetku junija nas je obiskal provincial p. Igor Salmič in z vsemi brati opravil vizitacijo. Pohvalil je našo samostansko skupnost in ji zaželel veliko Božjega blagoslova in varstva. Po tritedenskem bivanju med nami se je skupaj z njim v Ljubljano vrnil naš kandidat Benjamin Ostroško, ki se je zelo dobro vključil v delo in življenje med nami.

Junij je mesec, ko se zapirajo vrata osnovnih in srednjih šol, ter čas, ko učitelji pripeljejo otroke in mlade k nam na ogled naših znamenitosti. Br. Jože se jim z veseljem posveti in tako od nas odidejo polni lepih vtisov. Mnogi, ki se pozneje kot odrasli spet oglasijo pri nas, se radi spominjajo tega prvega obiska med nami.

V našem romarskem domu smo od 13. do 18. junija 2021 gostili naše brate, ki so prišli na letne duhovne vaje, ki jih je vodil frančiškanski provincial p. Marjan Čuden. Tudi iz našega samostana sta se jih udeležila dva brata: p. Ernest in br. Jože Strojín. Bratje so bili z vodenjem duhovnih vaj zelo zadovoljni in so svoje duhovno življenje obogatili z novimi spoznanji o svoji poklicnosti in izvolitvi.

Letos obhajamo 30-letnico rojstva naše domovine. Zato smo na pročelje našega častitljivega in starodavnega samostana postavili stojalo za zastavo, ki

je že od sredine meseca junija slovesno plapolala ob 30-letnici dneva državnosti. O tem 30. rojstnem dnevu domovine smo napisali za medobčinsko revijo Naše oko tudi duhovno misel, ki smo jo naslovili po svetopisemsko: Pogum, vse ljudstvo v deželi. Članek je bil objavljen v tednu našega največjega praznika.

Ves junij je bil med nami na delovnem in duhovnem obisku g. Peter iz Slovenj Gradca, vdovec, ki se je z našimi patri udeležil tudi letošnjih duhovnih vaj. Je zelo priden, delaven in povsod pomaga, z nami je tudi molil. Prav prijetna osvežitev za naš samostan. Enako smo bili pred tem veseli tudi našega kandidata za redovništvo Benamina Ostroška, ki se je lepo vključil med nas. Trenutno skrbno urejamo tudi okolico samostana, ki ga vsak dan obišče vedno več turistov. Tudi Benjamin je pomagal urejati zelenice pred samostanom in za njim, pomagal pa je tudi pri drugih vsakdanjih opravilih. V Olimju slovimo prav po urejenosti in lepoti vsega, kar spada k našemu samostanu, in ni jih malo, ki dnevno občudujejo kulturno in naravno lepoto našega kraja, katerega duhovno noto mu dajeta kar dva naša svetnika, sveta Ema Krška in bl. škof Anton Martin Slomšek.

V zeliščnem vrtu naša vrtnarka Magda s p. Ernestom dnevno načrtuje nove gredice in ureja zdravilne rastline, da bo pridelek kar najlepši. Vse rastline so označene z imeni v slovenskem in latinskem jeziku ter razlago, za kaj so koristne in kako lahko pomagajo ljudem. Vhod v zeliščni vrt krasi slavalok iz dveh vrtnic roza in rdeče barve, ki sta med seboj povezani in simbolno ponazarjata ljubečo zvezo med možem in ženo. Pred tem cvetnim slavalokom se radi fotografirajo naši novoporočenci.

H Gospodu je 10. junija 2021 odšla po večno plačilo sestra našega gvardijana p. Ernesta, gospa Antonija Rojko, roj. Benko. Živel je na svojem domu s svojim sinom v Voličini, na posestvu svojih pokojnih staršev. Že pred leti ji je umrl mož in velika kmetija je od nje zahtevala veliko naporov. Prišla so leta in z njimi tudi bolezen. Počasi je v bolezni dozorevala za ta trenutek, ko se mora

človek posloviti od tega sveta in oditi k Bogu po plačilo. V starosti, ko ni mogla več fizično delati, je veliko molila zase in za vse svoje. Tudi p. Ernesta je duhovno spremljala pri njegovem duhovniškem delu. Bog naj ji povrne z večnim veseljem in srečo v nebeškem kraljestvu. Pogreb je bil v nedeljo, 13. junija, s pogrebno sv. mašo v cerkvi sv. Ruperta.

V nedeljo, 13. junija, smo v župnijah Olimje, Podčetrtek in Polje ob Sotli prvič skupaj obhajali zlati dan naših prvoobhajancev. Trinajst otrok iz vseh treh župnij je pristopilo k sv. obhajilu in prejelo Jezusa v svoje srce. Pripravo v župnijski cerkvi sv. Lovrenca je vodil p. Danijel že v drugi polovici maja, pri tem pa sta mu pomagala zakonca Kodrič. Tudi slovesno sv. mašo na dan sv. obhajila je vodil kaplan Danijel Golavšek, ki je otrokom položil na srce misel, ki naj jih spremlja in vodi skozi življenje: Jezus naj bo vedno vaš prijatelj, svetovalec in vodnik. To je najboljši recept za srečno življenje na zemlji in v večnosti.

Naslednjo nedeljo, 20. junija, je bila za vse tri župnije sv. birma v Olimju. Pred tem so imeli birmanci, starši in botri v cerkvi v Podčetrtku tridnevno v čast Sv. Duhu in zadnji dan tudi srečanje birmancev z birmovalcem dekanom Tadejem Linasijem. To je bila prva sv. maša v cerkvi Marijinega vnebovzeta po obnovi poškodovanega cerkvenega stropa in sten zaradi potresa v hrvaški Petrinji. K sv. birmi je pristopilo 31 birmancev in birmank iz Podčetrka, Olimja, Polja ob Sotli in sosednjih župnij. Prepeval je domači pevski zbor, birmanci so se ob koncu sv. maše, ki se je udeležilo lepo število sorodnikov, župljanov in drugih vernikov, ki so imeli prostor zaradi korone tudi na samostanskem dvorišču, birmovalcu Tadeju in p. Ernestu, ki jih je pripravljaj na ta zakrament, prisrčno zahvalili.

V nedeljo, 20. junija, smo se s sv. mašo pri kapeli miru v Lastniču Bogu zahvalili za 30 let samostojnosti Slovenije, preživetih v miru, in se priporočili Kraljici miru za mirno in srečno bodočnost. To je bila lepa priložnost, da v skupni molitvi in v zavesti hvaležnosti skupaj preživimo nedeljsko popoldne. Po sv. maši se je nadaljevalo veselo druženje pri

Švajgerjevih.

Tudi slovenski škofje so nas povabili, da bi se vsi pridružili pobudi »24 ur posta in molitve za domovino«. Sveto pismo nam pravi: »Gospod je daleč od krivičnih, sliši pa molitev pravičnih.«

V soboto, 12. junija, smo imeli v Olimju poseben dan. Turistično-informativni center je pripravil celodnevno srečanje, neke vrste festival, ki se ga je udeležilo več tisoč obiskovalcev iz vse Slovenije. Festival z naslovom Vino in čokolada je letos prvič potekal v Olimju. Povsod okrog našega gradu – na dvorišču in spredaj na travniku pred gradom – je bilo veliko stojnic in na njih polno sladkih dobrot, ki so jih gostje z veseljem uživali in se pozno zvečer srečni vrnili na svoje domove.

Končno smo v Olimju junija dočakali tudi prvo cerkveno poroko po koronakrizi. Zaradi koronavirusa so se mnogi novoporočenci v zadnjih dveh letih odločili, da svoje poročno slavlje predstavijo. Ta mesec smo imeli v župniji tudi šest krstov, kar pomeni, da se starši radi odločijo za novo življenje v družini in jih ni strah prihodnosti. Med nas se vrača veselje do življenja. Bogu hvala.

Prve češnje so že prišle k nam iz Goriških brd. Letos so bile še posebej lepe in sočne, saj je bil pridelek zaradi vremena manjši. Naše pridne gospodinje so jih takoj, ko jih je p. Jože Lampret pripeljal z Goriškega, vložile v kozarce in skupine, ki prihajajo k nam na duhovne vaje, jih bodo zelo vesele.

Končno smo se vsi, ki v sebi nosimo ljubezen do slovenske domovine, razveselili državne proslave, ki je bila na visoki ravni in napisana na srca slovenskemu ljudstvu. Tudi mi smo si jo z veseljem ogledali. Proslavili smo največja dogodka v zgodovini naroda: razglasitev samostojnosti države in njeno obrambo, kar se je izrazilo v recitacijah, pesmi in plesu.

Letošnji počitniški mesec je bil za našo minoritško provinco zagotovo drugačen kot prejšnja leta. Imamo edinega novomašnika v celjski škofiji, br. Klemna Slapšaka, ki je 1. julija prejel mašniško posvečenje po rokah izmirskega nadškofa in našega rojaka p. Martina Kmetca. Slovesnost posvečenja je bila na Ptujski Gori. Udeležili so se je tudi vsi

naši patri.

Župnija Laško pa se je edinega letošnjega novomašnika v celjski škofiji, p. Klemna Slapšaka, razveselila v nedeljo, 4. julija. Novomašnemu slavlju je prisostvovalo kar 450 povabljenih gostov, slavnostni novomašni nagovor pa je imel župnik in Klemnov »žlahtnik« g. Jože Hrastnik. Tudi naši trije patri so se udeležili slovesnega kosila po novi maši in pozdravili novomašnika ter mu zaželeli veliko Božjega blagoslova v Gospodovem vinogradu.

Isto nedeljo smo imeli na samostanskem dvorišču v Olimju tudi jubilejni koncert ženskega pevskega zbora Emينو. Zbralo se je kar lepo število poslušalcev, ki so z veseljem prisluhnili zboru in solistkam, ki so občuteno podajale pesmi različnih zvrsti.

Naš kraj je iz dneva v dan bolj poln turistov, ne le iz naše domovine, ampak tudi iz tujine. Ljudje se počasi vračajo, že ob koncu meseca junija smo sprejeli nekaj organiziranih skupin z avtobusi. Prihajajo pa tudi mlade družine z otroki, z njimi tudi mnogi upokojenci, ki še niso izkoristili ugodnosti – od države podarjenih bonov.

V Rimu je bil 1. julija 2021 na redni seji generalnega definitorija minoritskega reda za novega generalnega definitorja ter generalnega asistenta za CEF (srednjeevropsko federacijo) izvoljen provincialni minister slovenske minoritske province p. dr. Igor Salmič. Novo službo je nastopil 5. julija 2021. Hkrati s tem mu je po Konstitucijah minoritskega reda prenehala služba provincialnega ministra. Do naslednjega rednega provincialnega kapitlja, ki bo predvidoma februarja 2022, bo slovensko minoritsko provinco vodil provincialni vikar p. Slavko Stermšek. Obema vsi bratje in patri iz našega samostana želimo obilo Božjega blagoslova pri zaupanem jima služenju redu in Cerkvi.

Julija je v naš romarski dom prišlo veliko skupin, ki so želele v duhovni zbranosti in miru preživeti med nami dopust in se duhovno okrepiti. Mnogi duhovniki najdejo v našem samostanu priložnost za duhovne vaje ali samo za odmik od vsakdanjih dolžnosti. Tako je tudi letos prišel k nam na počitnice župnik Peter Možina iz velike ljubljanske župnije

Sv. križa, kamor spada tudi največje slovensko pokopališče Žale. Avgusta je bil dom rezerviran za duhovne vaje različnih skupin. Tudi mesečne sv. maše za družine z majhnimi otroki, ki so bile pred korono v cerkvi sv. Andreja nad Olimjem, smo spet uvedli. Ljudje namreč želijo preživeti dopust in užiti počitniške dni v najlepših koncih Slovenije, ki jim nudijo mir, sproščenost in duhovno umiritev.

Duhovno hrano pa je šel v juliju na Koroško (v Tinje) iskat tudi naš p. Jože Lampret. Duhovne vaje je tokrat vodil naš novi nadškof iz Izmirja, p. Martin Kmetec. Tudi p. Ernest se je prijavil na duhovne vaje, a je ostal doma, ker še ni bil cepljen proti koroni in bi moral ob vrnitvi deset dni ostati v karanteni. Tako je našel duhovno hrano kar v Olimju pri naslednjih duhovnih vajah z minoritskimi patri in z voditeljem, frančiškanom p. Marjanom Čudnom.

Krištofova nedelja 18. julija nam je prinesla deževno vreme. Prav na to nedeljo smo imeli sv. mašo s procesijo in slovesnost Aleševe nedelje na podružnici v Selah. Po maši smo blagoslovili vsa prevozna sredstva, od avtomobilov do motorjev, predvsem pa vse nas, ki se vozimo z njimi. Blagoslov je opravil p. Ernest skupaj z duhovnikom Ivanom Šelihom, ki je bil pri nas na dopustu. Ker je močno deževalo, sta blagoslov opravila kar izpred cerkve. Darove, ki smo jih zbrali, smo tako kot vsako leto namenili za nakup različnih prevoznih sredstev, ki jih za svoje pastoralno delo potrebujejo naši slovenski misijonarji po vsem svetu.

Naša starodavna lipa pred samostanom je v letošnjem poletju doživela pomladitev. Obrezali smo jo z vseh strani. A ker je letos naša mlada država Slovenija dočkala 30 let svoje državnosti, smo ob njej posadili in blagoslovili novo lipo, znamenje vernega slovenskega ljudstva, ki že stoletja živi, dela in veruje v enega pravega Boga na tem svetem kraju. Bog živi mojo in našo mlado domovino Slovenijo.

V avgustu, ki je mesec dopustov, smo za naše občinsko glasilo Oko napisali duhovno misel o tem, kako naj kristjan osmisli brezskrbne počitniške dni in tudi iz njih naredi nekaj dobrega za sebe in

sočloveka. Avgust je tudi čas porok in tudi letos se novoporočenci radi poročajo v naši Marijini cerkvi, ki je kot najlepša nevesta, okrašena za svojega ženina. Včasih, pred »korono«, smo imeli ob sobotah po dve poroki, zdaj je običajno le ena.

P. Danijel se je skupaj z mladimi animatorji skrbno pripravljaj na letošnji oratorij, ki se je začel takoj po našem največjem Marijinem prazniku. Letos bo zaradi tega, ker vodimo kar tri župnije, obisk otrok še večji. Tudi s. Štefka je neumorna in njene skupine za duhovne vaje redno zasedajo naš romarski dom. Resnično, dom sv. Jožefa se je izkazal kot dobra in prava naložba in je bil tudi v letošnjem poletju polno zaseden.

V začetku avgusta sva s p. Ernestom odšla v Kočevsko Reko in obiskala priznanega čebelarja Begiča. Pripravil nama je dobro domače kosilo in cel prtljažnik tavžentrože, ki smo jo takoj po prihodu domov namočili v alkohol za zdravilo vsem, ki jih mučijo prebavne težave.

Avgust je mesec turizma, romanj in dopustov. Obiskovalci so si vsak dan prišli ogledovat cerkev, samostan in staro lekarno. Mnoge je zanimal zeliščni vrt in spraševali so, kako naj te rožice koristno uporabijo za svoje zdravje. Kljub koroni, ki je še vedno prisotna med nami, so se ljudje veselo sprehajali okrog samostana in občudovali naravno in kulturno lepoto našega kraja. Vsak dan več je bilo tudi turistov iz drugih držav Evrope, letos je zelo dober obisk Francozov. Zanje smo v francoščino prevedli letak, na katerem so zapisana vsa zdravilna zelišča, tinkture in mazila, ki so na voljo v naši zeliščni lekarni.

A ne le turisti, tudi tisti, ki želijo v dopustniških dneh napolniti svoje duhovne baterije z molitvijo, premišljevanjem in vsakdanjo sv. mašo, so se množično zgrinjali v naš romarski dom. Spet je bila z nami s. Štefka s svojo skupino; njene duhovne vaje vedno potekajo v tišini. Letos je s sabo pripeljala tudi duhovnika mariborske nadškofije g. Geršaka. Naše gospodinje so poskrbele za dobro hrano in v idiličnem okolju samostana in cerkve v Olimju je bilo dobro poskrbljeno za zdravje na duši in na

telesu. Prav temu sta namenjena naš kraj in naš romarski dom.

V nedeljo, 5. avgusta, smo se skupaj veselili župnijskega žegnanja in godu farnega zavetnika sv. Lovrenca v župniji Podčetrtek, ki jo bodo do kaptlja in morda še naprej vodili naši patri iz Olimja. Farani so se zelo izkazali s pripravo na praznik. Slovesnost je ob somaševanju naših patrov vodil voditelj pripravljalnega letnika za bodoče bogoslovce g. Janez Zupanc. Ko so naši patri prevzeli župnijo Podčetrtek, so začeli prenavljati bogoslužne prostore. Tako je bila v mesecu juliju in avgustu prenovljena podružnična cerkev Sv. križa v Imenski Gorci, ki stoji med samimi vikendi in vinogradi v župniji Podčetrtek. Bila je delno poškodovana zaradi potresov, zato so jo delavci podjetja Tolič najprej sanirali ter nato zunaj in znotraj obnovili. Slikarsko delo smo zaupali slikarju Ficku, ki je restavriral freske in notranjost cerkvice, ki se ponaša s častitljivo starostjo. Na steni za glavnim oltarjem je zapisana letnica pozidave – 1535.

V nedeljo, 15. avgusta 2021, je bilo romarsko svetišče Marijinega vnebovzetja v Olimju premajhno, da bi lahko sprejelo vse romarje, ki so se zatekli k Mariji, naši nebeški kraljici in pomočnici, da bi jo prosili za dušno in telesno zdravje v svojih družinah in našem narodu, ki je Marijin narod. S praznično procesijo z Najsvetejšim in Marijinim kipom po Olimju smo kraljico angelov prosili za njeno varstvo, za odvrnitev vseh nesreč in za naš narod, da bi ostal zvest njenemu Sinu Jezusu Kristusu in ohranil sveto vero. Sv. mašo je v samostanski cerkvi Mariji-

nega vnebovzetja ob somaševanju p. Ernesta Benka, p. Danijela Golavška in župnika iz Sv. Eme g. Franca Straška ter v navzočnosti okoli 700 romarjev, ki so se zbrali v cerkvi in na samostanskem dvorišču, daroval novi celjski škof dr. Maksimilijan Matjaž, ki je tudi obnovil izročitev slovenskega naroda Materi Božji. Novi celjski škof dr. Maksimilijan Matjaž je v olimski cerkvi v svoji pridigi sporočil romarjem in vsemu slovenskemu ljudstvu, da je Marija tista srečna pot, ki nam kaže cilj življenja. Ta cilj je v tem, da se nekoč vsi srečamo v Očetovem naročju. Marijo v Olimju kličemo kot spremljevalko na poti življenja. Na tej poti nismo sami, z nami so vsi naši bližnji. Marija nas vabi na pot, ki pelje v nebesa. Ta pot je tlakovana z ljubeznijo do Boga in naših bližnjih, je zaključil nagovor g. škof Maksimilijan. V tradicionalni procesiji z Najsvetejšim in Marijinim kipom po vasi so ob množici romarjev in domačih faranov sodelovali še pihalna godba iz Svetine, župnijski pevski zbor, društvi čebelarjev in zeliščarjev ter župnijska Karitas. Romarji so z veliko vero v srcu in zaupanjem v Marijino in Božjo pomoč odhajali domov polni duhovnega veselja in sreče, saj so vedeli in čutili, da bo tudi v bodočnosti zanje in za vse nas skrbela in nas varovala naša nebeška Mati in kraljica slovenskih src.

Naj zapišem še to, da smo v tednu pred Marijinim praznikom poklicali našega stalnega pleskarja Rada, da je polepšal vse tri vaške kapelice, pri katerih se na praznik, ko je po vasi procesija, ustavimo z Najsvetejšim. Tako je bilo praznično vzdušje še lepše, saj je p. Ernest skupaj s člani ŽPS ter ostalimi

farani vse pravočasno pripravil in je vsak vedel, kaj je njegova naloga.

V tednu po prazniku Marijinega vnebovzetja so mladi animatorji skupaj z našim kaplanom p. Danijelom Golavškom pripravili oratorij za otroke iz vseh treh župnij: Podčetrтка, Olimja in Polja ob Sotli. Oratorij naj bi otrokom predstavil čudovito življenje mladega fanta Carla Acutisa, najstnika, ki je pri 15 letih zapustil ta svet, ki je ljubil vse ljudi brez razlike in skušal vsem pomagati. Na travniku za samostanom so postavili drog, kjer so vsako jutro dvignili zastavo ter z molitvijo in petjem začeli svoj oratorijski dan. En dan so odšli tudi na izlet do Podčetrтка na vodne igre. Na oratoriju je bilo prisotnih 31 otrok in 22 animatorjev, vse skupaj pa je povezoval naš kaplan p. Danijel Golavšek. Oratorij smo zaključili s slovesno sv. mašo v nedeljo, 22. avgusta, v župnijski cerkvi v Olimju. Po sv. maši so si starši in otroci lahko na ogledali videoprojekcijo o dnevih oratorija.

Zadnji teden avgusta sta nas presenetila dež in bolj hladno vreme. Tako smo se zavedli, da je pred pragom jesen, ki jo naznanja mala maša, ki za suknjo vpraša. A pred tem nam je ostala še ena lepa poletna slovesnost. Obnovljena cerkvena Sv. križa v Imenski Gorci nad Imenim je te dni vsa prenovljena zunaj in znotraj dočakala slovesni blagoslov. Na slovesnost smo povabili tudi župana Petra Misijo, ki ima svoj vikend prav blizu cerkve in je iz občinskega proračuna namenil lepo vsoto za popravilo cerkve. V ta namen smo izdali tudi župnijska tiskana oznanila in v njih napisali nekaj o zgodovini te cerkvice. Obenem smo faranom priporočili, da bi bilo dobro obnoviti tudi starodavne in slavne Janečkove orgle, ki so v cerkvi; obnovil bi jih naš restavrator iz Ljubljane g. Boštjan Černe. Restavracija orgel in omare naj bi po predračunu znesla okrog 17.000 evrov. Upamo in želimo si, da se bodo farani na ta predlog pozitivno odzvali.

V nedeljo, 29. avgusta, so se v našem romarskem domu začele duhovne vaje za redovnike, ki jih je vodil p. Marjan Čuden. Udeležencev je bilo enajst, večinoma so bili to naši patri in bratje, trije pa so

bili frančiškani. Duhovnih vaj se je udeležil tudi naš gvardijan p. Ernest Benko. P. Ernest in patri frančiškani so si med duhovnimi vajami ogledali tudi obnovljeno cerkvico Sv. križa na Imenski Gorci.

Vstopili smo v prvi jesenski mesec. Naši patri in člani ŽPS vseh treh župnij, ki jih vodimo, so se na praznik Marijinega rojstva zbrali v cerkvi sv. Lovrenca v Podčetrtku pri sv. maši. Po njej je bila kar v cerkvi skupna seja vseh treh ŽPS. Treba je narediti načrt za pastoralno delo in prva seja ŽPS je bila namenjena prav temu. Letos mineva že 30 let, odkar so patri minoriti prevzeli to majhno župnijo v Olimju na Kozjanskem in iz nje naredili veliko romarsko turistično središče. Zdaj pa imajo na skrbi kar tri župnije in je dela še več. Na začetku meseca smo izdali skupna tiskana oznanila in farane vseh treh župnij povabili k sodelovanju. Tudi mlade iz vseh treh župnij smo povabili k aktivnemu sodelovanju v župnijah, saj doslej nikjer niso imeli mladinskega verouka. V župniji Olimje imamo mladega patra Danija Golavška, zato je to edinstvena priložnost, da čim več mladih pritegnemo k mladinskim srečanjem in jim pomagamo skozi mladostne težave, da bo njihova vera tudi v odrasli dobi živa, trdna in dejavna. Za prvo popestritev v mesecu septembru pa so poskrbeli naši zeliščarji, ki so na prvo septembrsko nedeljo na grajskem dvorišču pripravili pokušino svojih izdelkov in dobrot. Ker je te dni pri nas še mnogo turistov, je bila ta razstava zanje

zelo zanimiva in poučna. To nedeljo smo izdali tudi tiskana župnijska oznanila in v njih predstavili bodoče delo, ki nas čaka na pastoralnem področju.

Vsem, ki boste brali naše poročilo, želimo veliko duhovnega veselja in uspešnega dela v Gospodovem vinogradu.

Bratje iz samostana Olimje

Minoritski samostan sv. Maksimilijana Kolbeja

Toliko odmevnih dogodkov se je zvrstilo od zadnjega poročanja v naši skupnosti, da jih gotovo ne bomo mogli niti vseh omeniti. Z vso vnemo se je odvijala priprava na novo mašo diakona p. Klemna Slapšaka. Njegov ceremonijer p. Vladimir Rufin Predikaka je imel daljnosežne priprave z novomašnikom že v Ljubljani, potem na Ptujski Gori, pa v župniji Laško in tudi na domačiji v Padežu, kjer se je odvijala primicija. Vse to je sedaj že za nami. Ne bo odveč obuditi spomin na vse te dogodke. O zaključku študija diakona p. Klemna Slapšaka v maju 2021 smo poročali že zadnjič. Nekaj dni kasneje smo vse to proslavili s »pujčekovo« pojedino. V mašnika ga je na Ptujski Gori 1. julija 2021 ob 18. uri posvetil naš sobrat, nadškof in metropolit dr. p. Martin Kmetec iz Izmirja (Turčija). Na posvečenju je bil tudi upokojeni celjski škof dr. Stanislav Lipovšek. Zbralo se je lepo število naših bratov in drugih duhovnikov, sorodnikov in povablencev na posvečenje in novo mašo, ki je bila nekaj dni pozneje, 4. julija 2021 ob 10.30 v župniji Laško in ne v Žalcu, kot je bilo po pomoti zapisano v reviji Med nami. Smo pa pozneje nekajkrat obiskali Žalec zaradi pivske fontane. Priznati moramo, da točijo dobro pivo.

Nova maša in primicija sta bili nadvse slovesni. Nekaj časa je novomašnik še bival v našem samostanu v Ljubljani, potem pa se je z dekretom za kaplana v župniji sv. Vida na Vidmu pri Ptuj v avgustu 2021 preselil tja. Slišati je, da se je dobro ugneznil. V Ljubljani ga zelo pogrešamo. Bil je »mojster« za vse zadeve. No, kadar ga potrebujemo, nam tudi

od daleč rad pomaga rešiti težave. Želimo mu vse lepo na novi postojanki.

Prav ob posvečenju p. Klemna Slapšaka smo izvedeli, da nas bo zapustil naš provincial dr. p. Igor Salmič, saj ga hoče Rim. Izvolili so ga za defnitorja in asistenta v generalni kuriji za področje CEF-a. Svojo novo službo je prevzel 5. julija 2021 v Rimu. Delo v provinci je do naslednjega provincialnega kapitlja, ki bo že 7. 2. 2022, prevzel njegov namestnik (prov. vikar) p. Slavko Stermšek. Sklenjeno je, da ne bo večjih sprememb. Do kapitlja bo p. Slavko Stermšek obdržal vse službe in zadolžitve. Provincio bo s pomočjo prov. tajnika p. Danila Holca upravljal iz Ljubljane. Po potrebi pa bo p. Slavko Stermšek na razpolago tudi na Ptuj.

Dva brata sta že »oddelala« svoj dopust. Dva še čakata. Tudi postulantu Benjaminu Ostrošku je uspelo biti nekaj dni doma. Izkoristili smo kakšen dan za planine – sredogorje (Snežnik, Lubnik, Ratitovec, Nanos ...). Gospodinja Irma Žakelj je bila na bolniškem dopustu kar 25 dni. V tem času smo dobili tri dobre kuharje: Benjamina, p. Cristiana in p. Rufina. Preživeli smo, to je glavno.

V tem času smo imeli veliko obiskov – naših in tujih sobratov, pa tudi laikov. Precej bratov je iskalo zatočišče zaradi zdravstvenih razlogov.

Sedaj se pripravljamo na novo šolsko in veroučno leto. Nič ne vemo, kako bo, zaradi epidemije seveda. Upamo na najboljše. Vsem priporočamo cepljenje, da ne bo pozneje kakšnih zapletov. V mesecu oktobru 2021 se nam obeta še ena vizitacija, in to generalna. Spet bo napeto. Če Bog da, bo v

novembru še duhovni provincialni kapitelj.

Toliko za sedaj. Vabimo vas v metropolo. Želimo vam vse lepo in vas pristrčno pozdravljamo.

Bratje iz samostana sv. Maksimilijana Kolbeja v Ljubljani

Minoritski samostan sv. Antona Padovanskega

V Prekmurju se že poznajo sledovi jeseni. Na vrata znova trkajo pastoralne naloge. Ozrimo se po prehojeni poti letošnjega poletja. V drugi polovici junija je bil pri nas bratski dan. S p. Andrejem sva se razveselila bratov, ki so v lepem številu prišli na naš konec. Predavanju o govorništvu gospe Hedvike Dermol Hvala je sledil ogled tipične prekmurske domačije in čevljarskega muzeja. Na kosilu se nam je pridružil naš soboški škof dr. Peter Štumpf, ki nas je nagovoril in poudaril, da če bi kdaj želeli oditi iz Turnišča, naj vemo, da to ni Božja volja. Zelo smo bili veseli tudi smirnskega nadškofa dr. Martina Kmetca. Bratski dan smo končali v Bogojini, z ogledom Plečnikove cerkve ter obiskom groba pokojnega škofa dr. Jožefa Smeja.

V Turnišče je 29. junija prispela olimpijska bakla. Del poti po turniških ulicah jo je v teku nesel tudi župnik p. Toni, ki so ga povabili med športnike in ambasadorje gesla Zdrav duh v zdravem telesu. P. Andrej je svoje rojake s Krasa v treh dneh popeljal po Prekmurski planinski poti. Seveda peš. Konec junija in v začetku julija je bilo precej krstov in tudi

nekaj porok, 11. julija pa smo obhajali slovesnost zlate maše našega domačina msgr. Franca Režonje. V pridigi je orisal svojo življenjsko pot. Po sveti maši smo se zadržali okrog cerkve. V sredini julija smo zamenjali dotrajane stole v cerkvi z novimi, bolj stabilnimi in lepšimi. Patra sva si v juliju vzela kakšen prost dan za izlet in obisk domačih. Zadnjo nedeljo v juliju smo pokopali duhovnika Boštjana Čeha, turniškega farana. Veliko število vernikov iz župnij, kjer je deloval, in veliko duhovnikov ob somaševanju soboškega škofa Petra Štumpfa se je prišlo poslovit od njegovega telesa.

Že je bil tu avgust in priprava na veliko mašo. Tudi letos se je pojavljalo veliko vprašanj, v kakšnem obsegu organizirati, da ne bi bilo v nasprotju z ukrepi. Občina je v zadnjem trenutku odpovedala vse zunanje dogajanje in tako je ostal samo duhovno-liturgični program. Letos smo imeli duhovno pripravo na veliko mašo cel teden pred praznikom. Vsak večer pred mašo smo pripravili molitev dveh delov rožnega venca ter pete litanije, sledila je sveta maša in po maši adoracija. V tem času je potekalo tudi spovedovanje. Lahko rečem, da se je te priprave udeležilo zelo veliko ljudi; vsak dan smo po dve uri spovedovali. V tem času smo imeli tudi celodnevno češčenje in zdaj že tradicionalni koncert cerkvenega mešanega pevskega zbora Marija pod logom. Koncert je bil takoj po večerni sveti maši; zabeležili smo lepo udeležbo vernikov iz domače župnije in od drugod. Letos smo uspeli obhajati vse maše, tako kot pred koronsko krizo. Bile so lepo obiskane,

še najbolj ob polnoči in pa ob 10. uri dopoldne, ko jo je ob somaševanju dekanjskih duhovnikov vodil g. škof. Pri spovedovanju so nam pomagali bratje kapucini iz Kančevcev ter naši sobratje, za kar smo jim zelo hvaležni. Dve popoldanski sveti maši (ob 17. in 19. uri) na veliki šmaren sta bili bolj slabo obiskani. Vzrok za to je tudi neurje, ki se je bližalo in se ob 18. uri razbesnelo nad Turniščem. Ravno takrat je bil v cerkvi koncert violinistke iz salzburškega orkestra in slovenskega organista. Po tleh je pometalo nekaj opečnate strešne kritine na stari cerkvi. Tudi na drevju je nastalo nekaj škode. Škode na strehi še nismo uspeli sanirati.

Teden po veliki maši je bilo tradicionalno srečanje bolnikov in ostarelih s sveto mašo ob 15. uri. Lepa udeležba, pred mašo molitev rožnega venca, podelitev bolniškega maziljenja med sveto mašo ter veliko spovedovanja.

Po veliki maši je p. Andrej odšel na duhovne vaje v Kančevce, p. Toni pa teden dni za njim v Ljubljano. Oboje duhovne vaje so bile namenjene duhovnikom in so jih vodili jezuiti.

Zadnjo soboto v avgustu smo imeli župnijsko romanje na Primorsko. P. Andrej je vodil dva avtobusa naših župljanov po križevem potu na Mengore, kjer smo obhajali sveto mašo. Sledil je še ogled Tolminskih korit.

Če se ozremo nazaj, nas je poleti obiskalo zelo veliko posameznih romarjev, mogoče še več kot druga leta.

Začetek septembra je zaznamovalo sodelovanje z madžarskim konzulatom in dogovor o postavitvi posebne table, da je v našem svetišču upodobljena legenda svetega Ladislava.

Za razvedrilo pa sva s p. Andrejem sama »vkup spravila« hišico za naše kure. Poleti smo imeli namreč več nočnih obiskov pri naših živalih. Tako smo bili ob več zajcev in tudi kokoši. Po dveh mesecih nastavljanja pasti smo storilca vendarle ujeli. Naj povemo, da ni bila izvedena smrtna kazen. Izkazali smo se za usmiljene in smo storilca izgnali čez Muro, v deželo Štajersko. Dobrodošli v Turnišču.

p. Toni

IZ NAŠIH MISIJONOV

Kazahstan

Dragi bratje in vsi, ki prebirate te vrstice!

Tako kot pri vas tudi pri nas razmere kroji karantena, ki se spreminja iz tedna v teden. Na našo srečo je trenutno nekaj omejitev manj, pa tudi te, ki so, jih manj strogo preverjajo. Pogoje za dostop v mnoge trgovine, na železniške postaje, športne prireditve preverjajo preko aplikacije za pametne telefone Ašik. Telefon in EMŠO morata biti registrirana; pred vhodom skenirajo kodo in pokaže se, ali oseba izpolnjuje pogoje za vstop (zelena in modra barva). Ob rumeni oznaki te zavrnejo, če pa je zaslon rdeč, te lahko kaznujejo, ker bi moral sedeti doma v karanteni. Če nimaš aplikacije (ali pri meni kot tujcu ne deluje, ker nočem registrirati telefona), pa skenirajo osebno izkaznico in z njo EMŠO oz. tujcem potni list. Preverjanje je možno tudi z davčno številko Kazahstana, ki se je sam najraje poslužujem, saj jo znam že na pamet.

Toliko o situaciji s covidom pri nas. Bolj kot to je pomembno, kako smo preživeli poletje in koliko smo v tem času uspeli dobrega narediti ali opustiti. V juniju smo z našo mladino pomagali pri organizaciji škofijskega dneva za otroke. Udeležile so se ga župnije iz severnega dela škofije, ker je od nas predeleč in predrago, da bi otroke odpeljali na srečanje (iz Astane 300 km, iz Pavlodarja še 400 km več). Mogoče bo treba razmišljati o tem, da bi vse organizirali na ravni dekanij.

Letos smo v juniju poizkusili z novo obliko oratorija oz. organiziranih počitnic za otroke. Vodili sta ga dve naši mladinki, »raztegnili« pa smo ga čez cel mesec in otroke razdelili v štiri starostne skupine, da bi se zbiralo manj otrok in ne bi kršili omejitev.

Otroci so bili vsak dan poleg iger in učenja (del srečanja je bil namenjen ponavljanju šolskih vsebin) deležni tudi kosila in po športnem delu tudi presenečenj, največkrat v obliki sladoleda, ki ga imajo vsi radi.

Ker je bilo v zadnji skupini manj otrok, smo jih pridružili tretji skupini, kar nam je dalo možnost, da smo organizirali še srečanje skupine Samuel za vso škofijo. Tokratno srečanje je bilo pripravljeno »duhovno in telesno«. Imeli smo veliko časa za molitev, pa tudi za telesne napore. Domači župnik David nas je v Šučinsku (mimogrede, tam je skakalnica za smučarske skoke in pred dnevi je bila tam poletna turneja) nas je popeljal v gore. Tako smo videli, kako malo kondicije imamo. Povzpeli smo se do razgledne točke nad dolino. Po poti pa smo imeli tri razmišljanja o svojem karakterju, ki jih je pripravil naš voditelj. Po vrnitvi smo se spustili do jezera in najbolj pogumni so skočili tudi v vodo.

Za praznik apostolov Petra in Pavla smo se vrnili domov, da smo našemu bratu in župniku Pavlu čestitali za njegov god. Naslednji dan smo organizirali piknik župnije, saj je čez dva dni praznoval tudi svoj rojstni dan. Konec meseca smo imeli tudi duhovniško posvečenje Sergeja. Zadnjih nekaj let je bilo posvečenih pet duhovnikov (na žalost je eden zapustil duhovništvo, eden pa je pristal na invalidskem vozičku zaradi neznane bolezni in je na zdravljenju v Švici). Naslednja leta bodo bolj sušna. Trenutno ima le škofija dva kandidata. Poleg tega fakulteta nima več sporazuma s fakulteto s Poljske, zato ne bo mogla več podeljevati akademskih naslovov in tudi predavateljev od tam ne bo več. Posledično so Armenci svoje bogoslovce že poslali na študij v Italijo. Od nas se je poslovil predpostulant Aleksej in se odpravil na daljšo pot svojega duhovnega iskanja. S skupnostjo Pija X. se je dogovoril, da ga sprejmejo k sebi. Kar nekaj časa je kolebal med spontanostjo Frančiškovich bratov in notranjo konservativnostjo, ki je na koncu zmagala.

V juliju sem z našo mladino in mladino iz Kokshe-tava (skupaj z njihovo sestro redovnico) na vlaku odpotoval na jug države, v Almati. Potovali smo s

spalnim vlakom. Če pozabimo na vročino, je bila to prijetna vožnja, ki je trajala 20 ur. Ob prihodu nas je pričakal voznik iz edine katoliške sirotišnice v državi in nas odpeljal 100 km iz Almatija v Kapšegai. Pred leti so prostovoljci iz Pivke (Bejš če Vujdeš) tam postavili streho na enem od njihovih domov. Tam je bila, lahko rečem, naša počitniška baza. Vsak dan smo imeli mašo v župniji. Nekaj svojega časa smo preživeli z otroki v sirotišnici, ki niso mogli domov ali k sorodnikom (vsi otroci niso popolnoma brez staršev). Povzpeli smo se v gore nad Almatijem, tam nekje do 4000 m. Mladi so se s sestro odpravili tudi na dvodnevno pot po jezerih v gorah ter v Šarinski in Črni kanjon. V tem času sem pomagal v župniji ter se poslovil od župnika in direktorja sirotišnice, ki je letel na Poljsko na počitnice, kjer bo zbiral sredstva za otroke. Trenutno jih imajo 50–60, pred leti pa jih je bilo več kot 100. Vrnili smo se z letalom, ker smo našli ugodno ponudbo, ki je bila cenejša kot potovanje z vlakom.

Drugi del julija sem večinoma preživel v pripravah na oratorij. Tema oratorija je bil film Raja in zadnji zmaj. Izpostavili smo teme, kot so sodelovanje, pomoč, priznanje napak in odpuščanje. Ves čas smo upali, da se nam bodo pridružile štiri prostovoljke iz Slovenije. Na žalost smo jih morali zaradi zapletov pri pridobivanju viz (zaradi virusa) »posoditi« v Ukrajino. Vesel sem bil, da njihova priprava ni šla popolnoma v nič in da so se lahko razdajale in pomagale na drugem mestu, če že niso mogle priti k nam.

V avgustu smo izpeljali oratorij. Bilo nas je okoli 70. Malo smo se bali delati veliko reklame, da ne bi

imeli obiskov, s tem pa prepovedi oratorija in tudi zaprtja cerkve. To je bil že deveti oratorij in moram biti zelo ponosen na našo mladino, ki je vsako leto bolj odgovorna in prevzema vedno več nalog med pripravo in vodenjem. Upam, da ostanejo z nami še v naslednjih letih. Za njimi se že kali nova generacija.

Ob Marijinem vnebovzetju smo bili na petdnevem srečanju katoliške mladine v Ozornoju. Letos smo uspeli zbrati (lani je prvič odpadlo) 50 mladih iz dveh škofij. Iz Almatija niso prišli, ker jih je nekaj zbolelo za covidom, zato nismo želeli tvegati, da bi se vsi okužili. Na prošnjo tamkajšnjega župnika smo srečanje organizirali samo na območju župnijskih stavb. Da mladi ne bi hodili v vas, smo zanje postavili tudi mini trgovino z osnovnimi stvarmi, ki jih potrebujejo (čipsi, pijače, sladoled ...). Bilo je nenavadno, a zaradi manjšega števila smo lahko šli bolj »na globoko«. Tema je bila povezana s svetim letom družine.

Konec avgusta smo pomagali 20 družinam s šolskimi torbami in potrebščinami za otroke. Pobudo je dala Karitas, ki je v vsako župnijo dala dve šolski torbi (prazni) in povabila, da se jih napolni z darovi vernikov. Ko smo izbirali, komu bi jih podarili, se je prijavilo 20 družin. Morali smo iskati rešitve in pobrskati po žepih in darovih iz prejšnjih let, ki smo

jih dobili doma. Tako se je nabralo darov za še 18 šolskih torb z nahrbtniki. Ob tem pa smo odprli trgovino z rabljenim tekstilom. V zadnjih dveh mesecih se je vrnilo domov nekaj tujcev in stvari, ki jih niso vzeli s seboj, so podarili oz. nam jih pustili. Tekstil je bil skoraj zastonj, a vseeno smo zbrali 80 evrov, kar bo šlo v malho Karitasa za naslednjo akcijo. Verjetno za pomoč v kurilni sezoni – brez prevoza bo to denar za tri tone premoga.

Zadnjo nedeljo v avgustu sem nadomeščal duhovnika, ki je šel na dopust. Dovolil je, da s seboj za tri dni vzamem našo mladino. Zadnje tri dni počitnic smo tako preživeli v potepanju po gričih, vožnji po vodi in nabiranju gob.

Šola se je začela – tako kot v Sloveniji. Vsi otroci so v šoli, le nekatere univerze imajo pouk na daljavo. V okviru programa maš na internetu smo prevzeli eno mašo, in sicer ob sredah zvečer.

Trenutno se pripravljamo na kazahstansko srečanje duhovnikov in redovnikov, ki bo posvečeno

20-letnici obiska Janeza Pavla II. v Kazahstan. Upam, da nam bo pogled nazaj dal spodbudo za pogled naprej in iskanje novih poti.

S skupino za pripravo škofijskega dne mladih v novembru začenjam prve korake, da bi za mlade in z mladimi pripravili duhovno bogato srečanje. Po njem, če Bog da in bo situacija ugodna, tudi sam pridem za nekaj dni v Slovenijo.

Prav tako te dni čakamo, ali bodo našemu postulantu Kostji dali poljsko vizo, da bo lahko nadaljeval s postulatom in (upamo) naslednje leto odšel v noviciat. Če bo vse v redu, se bo od nas poslovil v zgodnjih urah praznika povišanja Sv. križa.

Bratje iz Kazahstana

København

Dragi bralci Sporočil!

Za nami je počitniški čas, ki je zelo koristen tako za telo kot tudi za dušo. Govorim o obdobju, ko si želimo in vzamemo oziroma privoščimo počitek, sprostitev in nova, prijetna doživetja. Otroci uživajo v šolskih počitnicah, družine se odpravljajo na skupno dopustovanje, ostali na nabiranje novih moči. Tudi patri na Danskem smo izkoristili ta čas oddiha, da si nabereмо nove moči za delo v našem vinogradu, ki ni velik, je pa zahteven ...

Od našega zadnjega slišanja se pri nas ni zgodilo nič pretresljivega. Poslanstvo v skrbi za naši dve danski župniji smo nadaljevali, kolikor so dopuščale razmere. Prav zaradi omejitev števila navzočih vernikov pri obredih je bilo odpovedanih veliko porok in krstov. Pred kratkim je zdravstveno ministrstvo odpravilo vse ukrepe o omejitvah zbiranja ljudi, tako da lahko sedaj ponovno obhajamo bogoslužja z vsemi, ki želijo priti v našo cerkev.

Bratje se posvečamo tudi delu s Frančiškovim tretjim redom tako na krajevni kot narodni ravni. Sam sem pred dobrim letom prevzel duhovno asistenco krajevnega bratstva v Københavnu, p. Stephen pa je postal narodni duhovni asistent za Dansko.

Praznik sv. Maksimilijana Kolbeja smo letos prav posebej obeležili. Predstavljena je bila namreč prva knjiga o Kolbeju za otroke in mlade na Danskem. Kakor sem pisal že v eni od preteklih številčk Sporočil, sem se že pred časom lotil prevajanja knjige o Kolbeju – Skrivnost dveh kron – v danščino. Slovenski prevod knjige je slovenska minoritska

provinca izdala ob 70. obletnici njegove mučeniške smrti, torej pred desetimi leti. Prevajanje je bilo zelo zahtevno in s pomočjo strokovnih sodelavcev mi je uspelo. Zakaj je danski prevod nastal ob 80. obletnici njegove mučeniške smrti, pa mi še ni jasno. Vsaj

z moje strani to ni bilo načrtovano. Enostavno se je zgodilo ... po Božji previdnosti in delovanju Svetega Duha; pa tudi Kolbe je verjetno kaj pripomogel. Knjiga je lepo sprejeta pri ljudeh in na škofiji, ki mi je omogočila reklamo in prodajo v njihovi knjigarni. Seveda pa brez sponzorstva tega projekta ne bi mogel izpeljati. Še enkrat hvala slovenski minoritski provinci za pomoč in tiskarni Povše za odlično delo in sodelovanje. Na praznik Marijinega vnebovzeta smo knjigo predstavili tudi v naših dveh župnijah. V moji župniji je bila temu primerna tudi okrasitev cerkve. Marijino podobo sta namreč krasila šopka belih in rdečih vrtnic.

V teh dneh praznujemo praznik sv. Frančiška Asiškega. Naj bo letošnje praznovanje zaznamovano z mislijo o utrjevanju našega življenja v podobnosti serafskemu očetu, ki je želel zvesto živeti po evangeliju.

Dragi bralci naših Sporočil! Blagoslovi naj vas Gospod in vas varuje, razjasni naj svoj obraz in se vas usmili, obrne naj svoje obličje k vam in vam da svoj mir! Naš serafski oče naj posreduje za vsakega izmed vas blagoslov Očeta in Sina in Svetega Duha!

p. Tomaž Majcen

ODMEVI

Duhovne vaje za brate – I. termin

Od 13. do 18. junija 2021 so v Olimju potekale duhovne vaje za brate minorite, ki jih je vodil provincialni minister slovenskih frančiškanov p. Marjan Čuden. Udeležencev je bilo dvanajst. Razmišljanja so bila zasnovana na Frančiškovi Hvalnici stvarstva. Ker gre za eno od vrhunskih del srednjeveške italijanske poezije, se je spodobilo, da smo bili tudi nagovorjeni na prisrčno pesniški način. Voditelj nas je izredno spretno in duhovno poglobljeno spodbujal, da smo se lahko v duhu pridružili celotnemu stvarstvu in skupaj z njim slavili Gospoda. Tam, kjer je človeški jezik okoren, sta lahko prav poezija in lepota način, kako se dotakniti Nedotakljivega. V ustvarjenosti zemlje in vsega vesolja je Bog zapustil svojo sled, zato je bil v posameznem premišljevanju izbran kateri od osnovnih elementov. Vsi nosijo globoko simbolno in duhovno sporočilo. Odkrivali smo ga tudi s pomočjo Božje besede, zapisane v Svetem pismu, ki je polna podob iz stvarstva. Sv. Frančišek v svoji Hvalnici stvarstva vabi, da se človek kot krona stvarstva pridruži tej hvalnici Gospodu z vso ponižnostjo, kot pravi brat ali sestra. Z obhajanjem svete maše ter skupnimi molitvami smo se vsak dan vključevali v neke vrste »kozmično liturgijo« in vse poskušali doživljati kot »zakrament«. To bogoslužje je izzvenelo predvsem zadnji dan, ko smo bili spodbujeni, da bi na euharistijo gledali in jo začutili resnično kot »sonce našega življenja«.

Hvaležni bratom v Olimju, ki so nas gostili, ter voditelju za duhovno spremljanje v teh resnično od Boga podarjenih trenutkih smo se veseli ter duhovno bogati vrnili v vsakdanje življenje.

p. Danilo Holc, prov. tajnik

Bratski in pastoralni dan province

V sredo, 23. junija 2021, smo bratje slovenske minoritske province bratski dan obhajali skupaj s pastoralnim dnevom. Potekal je v samostanu sv. Antona Padovanskega v Turnišču. Zbralo se je 25 bratov. Veseli smo bili, da se nam je ob tej priložnosti pridružil tudi naš brat, izmirski nadškof in metropolit p. Martin Kmetec.

Po skupnem okrepčilu ob zbiranju smo se najprej zbrali in prisluhnili predavanju gospe magistre Hedvike Dermol Hvala. Spregovorila nam je o večini govornišva in nastopanja pred televizijsko ali katero drugo kamero. Temo smo izbrali na pod-

lagi zavedanja, da je pri našem oznanjevalnem in pastoralnem delu ta vidik izredno pomemben. Bratje upamo, da smo si vsaj nekatere od mnogih vzpodbud zapomnili. Poskušali jih bomo s pridom uporabiti v svojih nagovorih.

Ob koncu njenega dragocenega predavanja je provincialni minister p. Igor Salmič ge. Hedviki podelil naziv častne članice Slovenske minoritske province sv. Jožefa, in sicer za dolgoletno sodelovanje ter pomoč pri izdajateljski dejavnosti. Provincialni minister je ob podelitvi plakete ta naziv obrazložil ter spomnil na njeno 30-letno aktivno sodelovanje pri izdajanju revije Med nami, duh Assisija in Brezmadežna, ki se je sprva imenovala Duh Assisija. Pri reviji v teh letih ni le sodelovala s svojimi prispevki, temveč je vedno dobrodelno vsako številko tudi jezikovno pregledala. Na enak način je sodelovala tudi pri izdaji mnogih drugih publikacij.

Bratje smo svoj bratski dan nadaljevali z obiskom tradicionalne prekmurske hiše, kjer nas je pozdravil turniški župan, in znamenitega čevljarskega muzeja. Po ogledu smo se zaustavili v gostilni Matjašec, kjer so nas prijazno sprejeli. Ob dobrem kosilu smo se telesno okrepili. Pridružil se nam je tudi murskosoboški škof msgr. dr. Peter Štumpf. Med kosilom nas je prvič po imenovanju in posvetitvi za nadškofa kot zbrano bratstvo slovenskih minoritov nagovoril p. Martin Kmetec. Najprej je omenil svoje vezi s Prekmurjem, saj je tam v župniji Črenšovci nekoč kot župnik deloval njegov stric g. Franc Tement.

Spregovoril je tudi o svojem zaupanju v Božjo pomoč pri sprejemanju škofovske odgovornosti v Izmirju, tako častitljivem kraju, ki je povezan z evangelistom Janezom ter njegovim učencem sv. Polikarpom. Nato nas je dobrohotno spodbudil k zvestobi svoji karizmi, še posebej v trenutkih preizkušnje, saj le tako ostanemo zvesti resnici in ljubezni, ki smo se ji zaobljubili. Zatrdil je, da nam bo le pot žrtve prinesla veselje ter notranji mir in nas ne bo nikoli razočarala.

Nato se je oglasil tudi murskosoboški škof, ki se je med drugim bratom minoritom zahvalil za njihovo dragoceno pričevanje in delo v škofiji ter prosil še za nadaljnjo navzočnost.

Provincialni minister je ob tej priložnosti omenil tudi brate, ki so godovali v juniju in juliju, ter jim čestital. Prav tako je izpostavil še brate, ki letos obhajajo svoje različne obletnice mašniškega posvečenja, slovesnih in preprostih zaobljub ter starostne jubileje. Po čestitkah smo skupaj zapeli in nazdravili.

Po kosilu smo se nekateri bratje odpravili še v Bogojino, obiskali cerkev in v njej zmolili dnevno molitveno uro na čast sv. Jožefu ter nato poromali na grob pokojnega škofa Jožefa Smeja, posvečevalca našega nadškofa p. Martina. S tem smo na nek način simbolično naredili lok našega življenja, ki naj bi na zemlji potekal od navdušenega oznanjevanja do veselega snidenja z nebeškim Očetom.

Hvaležni Bogu za ta podarjeni dan smo se bratje polni lepih vtisov v veselem vzdušju razšli ter se

vrnili v svoje bratske skupnosti in samostane.

Na tem mestu naj še enkrat v imenu provincialnega ministra izzzveni zahvala bratoma iz samostana v Turnišču, p. Toniju in p. Andreju, za lep sprejem ter odlično izpeljano organizacijo bratskega dne.

p. Danilo Holc, prov. tajnik

Sprejem nadškofa p. Tineta Kmetca na Vidmu pri Ptuj

V soboto, 26. junija 2021, ob 19. uri je bil na Vidmu pri Ptuj v okviru praznovanja 15. praznika občine Videm organiziran sprejem novega izmirskega nadškofa metropolita msgr. p. dr. Martina Kmetca. Dogodek, ki so ga poimenovali »večer z nadškofom«, je potekal pod šotorom na šolskem igrišču. Udeležilo se ga je lepo število ljudi. Rojaki so mu s tem želeli izraziti dobrodošlico v domači župniji in občini. Namen srečanja pa je bil tudi osvetliti naravo in pomen škofovske službe v Cerkvi, zato je bil osrednji govornik na prireditvi provincialni minister p. dr. Igor Salmič.

Po glasbenem uvodu in pozdravu povezovalke ter izročitvi šopka p. Martinu je zapel še Mešani pevski zbor sv. Vida. Sledila sta pozdrava domačega župnika p. Tarzicija Kolenka ter župana občine Videm g. Branka Mariniča, nakar je zapel še sekstet Kulturnega društva Podlehnik. Nato je spregovoril provincialni minister p. Igor Salmič o že zgoraj

omenjeni tematiki. Celotno prireditev je spremljal kulturni program, ki so ga pretežno oblikovali sovaščani, folklorno društvo iz Lancove vasi. Za presenečenje pa so poskrbeli sošolci in sošolke p. Martina, ki so mu tudi zapeli.

Nazadnje je spregovoril še osrednji gost p. Martin Kmetec in vsem navzočim podelil blagoslov. Uradni del je nato zaokrožila še sklepna pesem Marija skoz' življenje. Celotno večerno dogajanje se je končalo z družabnim srečanjem ter pogostitvijo, za katero je poskrbela Lancova vas.

Naj pripomnim še to, da je bilo lepo pogledati na prizorišče, ki ga je v ozadju ob spominu na 30. obletnico slovenske samostojnosti krasila čudovita in posebna zastava. Društvo podeželskih žena in deklet Lancova vas je namreč v počastitev občinskega praznika izdelalo zastavo, ki jo je sestavljalo kar 600 cvetov, izdelanih iz krep papirja.

Naslednjega dne, 27. junija 2021, je bila v podružnični cerkvi sv. Janža slovesnost Janževe nedelje. Sveto mašo je vodil nadškof p. Martin Kmetec ter jo sklenil z blagoslovom janževih in drugih rož.

p. Danilo Holc, prov. tajnik

Mašniško posvečenje p. Klemna Slapšaka

Na predvečer praznika Ptujskogorske Matere Božje (šentvoršca) je v četrtek, 1. julija 2021, ob 18. uri v svetišču Marije Zavetnice s plaščem na Ptujski Gori potekala slovesnost mašniškega posvečenja minorita p. Klemna Slapšaka iz Laškega (Padež). V duhovnika ga je posvetil izmirski nadškof metropolit msgr. p. dr. Martin Kmetec. P. Klemen je eden od sedmih letošnjih novomašnikov.

Poleg domačih in svojcev p. Klemna se je na posvečenju zbralo lepo število ljudi in duhovnikov

od blizu in daleč, tudi ostali že posvečeni letošnji novomašniki.

V homiliji je nadškof p. Martin med drugim poudaril: »Zakrament duhovništva, ki ga prejme nekdo, je ravno tako soudeležba pri duhovništvu Kristusa, vendar je ta soudeležba drugačna in pomeni biti služabnik in delivec svetih skrivnosti. Pomeni biti oskrbnik Božje milosti, da bi tako vsa Cerkev postajala vse bolj zakrament odrešenja, ki ga posamezni zakramenti označujejo in uresničujejo. Brat Klemen bo po volji Cerkve postal oskrbnik božjih skrivnosti! Služabnik zakramentov.

To je velika odgovornost, ki jo je treba opravljati z vsem srcem, z vso dušo in vsem mišljenjem; skratka s strastno ljubeznijo do Boga. Kajti on je tisti, ki nekoga pokliče v duhovniško službo. Slišali smo berilo iz preroka Izaija, in sicer je prerok svoj poklic doživel kot očiščenje ustnic z žarečim ogljem. To je močna prisposoba očiščenja in odpuščanja. Danes bo Bog sam položil svoje roke na glavo izbranega kandidata; te roke bodo ostale na njegovi glavi za vselej. To je obljuba, da ne bo nikdar sam in da ga Bog ne bo nikoli zapustil. /.../ Vsaka maša, vsaka

evharistična žrtev, ki jo duhovnik daruje, bi morala biti dejanje, s katerim se prepuščamo, da nas Kristus osvoji, da nas prevzame in nas naredi močne, da nas naredi po svoji podobi. Le po njegovi milosti moremo biti zvesti do konca kakor toliko mučencev v zgodovini.«

Bratje slovenske minoritske province se pridružujemo tudi sklepnim besedam p. Martina: »Iz srca ti želim vse dobro na tvoji duhovniški poti. Naj te varujejo njegovi angeli, naj prosi zate Ptujskogorska Mati Božja, h kateri se danes še posebej zatekamo za priprošnjo in pomoč.«

p. Danilo Holc, prov. tajnik

Foto: p. Ivan Rampre

Nova maša p. Klemna Slapšaka

Minorit p. Klemen Slapšak je svojo novo mašo daroval v nedeljo, 4. julija 2021, ob 10.30 v nadžupnijski cerkvi sv. Martina v Laškem. P. Klemen si je za novomašno geslo izbral besede iz Janezovega evangelija »Moj Gospod in moj Bog«.

Novomašni pridigar je bil njegov stric g. Jože Hrastnik, župnik v Mežici. V svojem nagovoru pri sv. maši je med drugim poudaril: »'Moj Gospod in moj Bog!' To so Tomaževe besede, ko se je zrušil pred vstalim Kristusom. Klemen, izbral si si jih za moto svojega duhovniškega življenja. Izredno močan vzклик premaganega apostola Tomaža, ki je sicer 'zavetnik' vseh dvomljivcev vseh časov. Težko bi našel bolj primeren vzклик pri tihem pokleku pred

največjo skrivnostjo evharistije, ko bo Kristus, skrit v podobi kruha in vina, prihajal v tvoje življenje in življenje ljudi, za katere boš postavljen. Na oltarju se konča tudi vsemogočnost Troedinega Boga. *Več kot samega sebe tudi Bog ne more podariti.* Vstalega Gospoda se boš dotikal. Pri vsaki sveti maši. Še več, zaužival pri vsaki sveti maši. /.../

Usodno vprašanje za vsakega od nas duhovnikov je prav ta prosojnost za Jezusa Kristusa. Bodo ljudje skozi mene in ob meni začutili Kristusa samega ali ne? Samo to je naše usodno poslanstvo. Biti ‚alter Christus‘ – drugi Kristus. /.../

Rojevati ljudi za večno življenje je še večja ‚slast, ko daje mleko mati, samo dati – dati – dati.‘ (A. Gradnik) To moraš okušati v svojem duhovniškem življenju, da te ne bo kdaj zvil pogled na srečno mlado družino, ko boš zakrvavel v srcu in duši. Če Kristus ni imel, ‚kamor bi glavo naslonil‘, kdo smo mi duhovniki, da bi jo odnesli skozi življenje po nižji ceni?

Kristus ne potrebuje naše popolnosti in brezgrešnosti. Nisi duhovnik, ker bi bil boljši kot katerikoli

tvojih prijateljev, sorodnikov, ki jih nimaš malo, sodelavcev iz podjetja, kjer si delal šest let. *Jezus potrebuje samo našo razpoložljivost. Tukaj sem – pošlji mene. Ta predanost najbolj razveseli Troedinega Boga;* da boš znal resnično jokati z jokajočimi, se veseliti z veselimi, deliti z njimi svoj čas ... Ljudje v tvoji bližini naj dobijo iskren občutek, da si tam ves za njih – da so v tistem trenutku samo oni in Kristus. Med teboj in njimi naj bo vedno dovolj prostora za Kristusa.

Veš, da bi rad kazal ljudem tvojo pot ... a tudi jaz tavam okrog sam in te iščem, o moj Bog,‘ je zapisano. Ko bodo prišla obdobja suše in občutek, da je vse, kar počneš, nesmiselno, ko ne bo nobenih vidnih rezultatov tvojega delovanja, ko ti bodo podtikali slabe namene in obrekovanja, takrat kriči v tišini duše in srca svoje novomašno geslo ‚*Moj Gospod in moj Bog.*‘ ‚*Če so preganjali mene, bodo preganjali tudi vas, če so poslušali mene, bodo poslušali tudi vas.*‘ Se pripravljaš za nenehno plavanje proti toku duha sveta? Kristus nam ne ponuja limonade življenja. Treba je vzeti vsak dan svoj križ – in iti za Njim. /.../

Na koncu ti želim, da bi lahko ob odhodu s tega sveta s sv. Pavlom zavzdihnil: ‚*Preljubi, jaz se že darujem in čas moje razveze je blizu. Dober boj sem dobojeval, tek dokončal, vero ohranil. Odslej mi je pripravljena krona pravice, ki mi jo je dal oni dan Gospod, pravični sodnik; pa ne le meni, ampak tudi vsem, ki v ljubezni pričakujejo njegov prihod.*‘ (2 Tim 4,6–8) Amen!«

Po slovesnosti v cerkvi je bila za sorodnike, brate minorite in druge povabljene goste še novomašna

pogostitev ali »primicija« na domačiji. Tako smo lahko telesno okrepčani svoje notranje, duhovno veselje nekaj časa še naprej tudi na zunaj delili s p. Klemnom.

p. Danilo Holc, prov. tajnik

Odličje inž. arh. Matiju Suhadolcu

Na pobudo slovenskih frančiškanov in minoritov je Slovenska škofovska konferenca podelila odličje sv. Cirila in Metoda inž. arh. Matiju Suhadolcu. To se je zgodilo v ponedeljek, 5. julija 2021, ob 19. uri zvečer pri sv. maši v frančiškanski cerkvi sv. Jakoba v Kamniku, ki jo je vodil ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Stanislav Zore. Po maši je bil blagoslov večnamenske dvorane in predstavitev del arhitekta, ki so jo pripravili v TV-oddaji Obzorja duha. K besedi smo bili povabljeni določeni gostje. V imenu naše province sem povedal nekaj besed o sodelovanju z arhitektom pri naših gradbenih projektih na Ptuju, v Dornavi, na Vidmu pri Ptuju, v Piranu in Ljubljani. Po predstavitvi je sledila odlična postrežba podjetja Vivo iz Ljubljane. Z menoj je bil na slovesnosti tudi postulant Benjamin Ostroško. Ob čestitki mi je g. Matija Suhadolc izročil pozdrave za vse sobrate, posebej še za zaslužnega provinciala p. Milana Kosa, in se zahvalil za idejo podelitve priznanja tudi z naše strani.

p. Slavko Stermšek, prov. vikar

Duhovne vaje za brate – II. termin

Potekale so od 29. avgusta do 3. septembra 2021 v domu sv. Jožefa v Olimju. Družba (mixta) bratov frančiškanov in minoritov je pod vodstvom sobrata Marjana Čudna, provinciala frančiškanov v Sloveniji, opravila letne duhovne vaje. Tema premišljevanj je bila Frančiškova Sončna pesem.

Vsekakor gre za pesniško zvrst, ki ni vsakdanja. Sveti oče Frančišek s svojimi telesnimi in predvsem

duhovnimi očmi v prvi vrsti gleda na Kozmologijo in Arheologijo sveta ter človeka z gotovostjo (do Amena): vse je od Boga in v vsem bije Božje srce. Frančišku je bilo dano slišati utrip tega srca. Prisluhnil mu je in se zazrl v to, kakšno srce pravzaprav bije tam. Tudi mi smo deležni tega dejstva in spoznanja kot bratje in sestre. Prav je, da se tega zavedamo. Prisluhnimo pa utripu tudi drugih duhovnih ali materialnih src. Ali v kapljici vode na veji slišimo utrip Božjega srca? Božje srce bije povsod, čeprav se nekaterim zdi, da je Bog »odsoten«. Redovnica, ki je med bombardiranjem bežala v zaklonišče, je sočustvovala s cvetlico, ki ji Bog ni dal možnosti, da si poišče zaklonišče. Bog pa je bil z njo še tesneje kakor redovnica!

Da to dejstvo dojamemo, ni dovolj niti petdeset duhovnih vaj, zato je prav in koristno, da si vzamemo čas zanje in jih z veseljem opravljamo. Prisluhnimo utripom mnogih src – kako čudovita so! Kar slišimo, si vtisnimo v spomin in povejmo drugim, predvsem pa jim pokažimo, da ni nič brez Boga ter da je Bog povsod.

Za sklep: naš sveti oče Frančišek je sobrate pod vodstvom brata Pacifika poslal po vsem svetu, naj pojejo Njegovo pesem. Sedaj smo mi na vrsti. Bog daj, da bi se po nas v naši deželi ta volja in to naročilo našega ustanovitelja udejanjila!

p. Marijan Cafuta

